

APOSTOLI PAAVALIN 1. KIRJE TESSALONIKALAISILLE

SISÄLLYS

APOSTOLI PAAVALIN 1. KIRJE TESSALONIKALAISILLE; luku 1	6
APOSTOLI PAAVALIN 1. KIRJE TESSALONIKALAISILLE; luku 2	14
APOSTOLI PAAVALIN 1. KIRJE TESSALONIKALAISILLE; luku 3	25
APOSTOLI PAAVALIN 1. KIRJE TESSALONIKALAISILLE; luku 4	31
APOSTOLI PAAVALIN 1. KIRJE TESSALONIKALAISILLE; luku 5	44

APOSTOLI PAAVALIN 1. KIRJE TESSALONIKALAISILLE

Johdanto

"Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha *Jumalalta meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!* Me kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, sillä lakkaamatta me Jumalamme ja Isämme edessä muistamme teidän työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen, tietäen, veljet, te Jumalan rakastetut, teidän valitsemisenne: että meidän evankeliumimme tuli teidän tykönnne, ei ainoastaan Sanana, vaan myös Voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella - niinkuin tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän tähtenne - ja teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuressa ahdingossa otitte Sanan vastaan ilolla Pyhässä Hengessä, niin että te olette tulleet esikuviksi kaikille uskoville Makedoniassa ja Akaiassa." 1:1-7

"vaikka me Kristuksen apostoleina olisimme voineet vaatia arvonantoa; vaan me olimme lempeät teidän keskuudessanne, niinkuin imettävä äiti, joka vaalii lapsiansa;" 2:7

Tämä on apostoli Paavalin ensimmäinen kirje, jonka hän on kirjoittanut ja jossa alussa mainitaan myös apostoleiksi Silvanus eli Silas ja Timoteus. Kirje on kirjoitettu heti sen jälkeen, kun Timoteus oli saapunut Korinttoon noin v. 51 jKr. Kirjeen perille viejää ei mainita. Kirjeen kirjoittamisajankohta on määriteltävissä melko tarkoin. Apostoli Luukas mainitsee Akaiian käskynhaltijan Gallionin kertoessaan Paavalin kuulustelusta Korintossa. (Apt.18:12) Gallion oli käskynhaltijana keisari Klaudiuksen hallituskautena ja hän astui virkaan kesällä 51 jKr.

Paavali kirjoittaa tämän kirjeen apostolisella arvovallalla, jossa on runsaasti sielunhoidollista apua. Hänen kirjeensä sisältää kristinuskon keskeisiä aineksia ja ennen kaikkea sanoman Herramme pikaisesta paluusta takaisin noutamaan omiansa Taivaallisen Isän kotiin. Herran Jeesuksen tulemuksen odotus synnytti elävän toivon, josta seurakunta sai voimaa ja rohkeutta suurten ahdistusten keskellä.

Kirje sisältää opetusta Isästä Jumalasta, Pyhästä Hengestä ja Herrasta Jeesuksesta, jonka Isä on herättänyt kuolleista ja on nyt taivaassa, mutta on tuleva sieltä takaisin ja pelastava uskovat tulevasta vihasta.

"Ja he matkustivat Amfipolin ja Apollonian kautta ja tulivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagoga.

Ja tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän luoksensa ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssansa, lähtien Kirjoituksista, selitti ne ja osoitti, että Kristuksen piti kärsimän ja nouseman kuolleista, ja sanoi: "Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus".

Ja muutamat heistä tulivat uskoon ja liittyivät Paavaliin ja Silaaseen, niin myös suuri joukko jumalaapelkääväisiä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset." Apt.17:1-4

Toisella lähetysmatkallaan Paavali saapui Tessalonikaan vapauduttuaan Filippiin vankilasta. Ensin heidän oli käytävä Ampfipolissa ja Apolloniassa, mutta näissä kaupungeissa he eivät viipyneet, mahdollisesti siksi, että niissä ei ollut juutalaista synagogaa. Sellainen sijaitsi Tessalonikassa, joka oli roomalaisen Makedonian maakunnan pääkaupunki ja

vilkas kauppakeskus, ja koska se sijaitsi Egeanmeren luoteiskulmauksessa, Adrianmeren ja Dardanellien välisen päätein varrella. Hän aloitti lähetystyönsä suurista asutuskeskuksista, jossa oli paljon pelastumattomia ihmisiä.

Tapansa mukaan Paavali etsiytyi heti juutalaisten synagogaan ja kävi siellä keskusteluja useana sapattina. Hän pyrki vapauttamaan juutalaiset vääristä messiaskuvitelmistä osoittamalla Kirjoituksista, että Messiaan piti kärsimän ja sen jälkeen nouseman kuolleista ja tämä on Jeesus Kristus, Messias, jota hän julisti. Muutamat juutalaisista tulivat uskoon, niin myös suuri joukko jumalaapelkääväisiä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset.

Tessalonikan seurakunta on siis Paavalin ensihedelmä toiselta lähetysmatkalta. Hän kirjoitti 1. Tessalonikalaiskirjeen kiittääkseen heitä uskollisuudesta Kristukselle ja toisilleen, sekä rohkaisee heitä kasvamaan edelleen rakkaudessa ja pyhydessä.

Vain muutaman viikon toimittuaan apostoli Paavali oli siis perustanut kaupunkiin seurakunnan, mutta pian sen jälkeen hänen täytyi lähteä pois ja jättää uskonystävät Jumalan armon haltuun.

Peläten menettävänsä vielä enemmän synagogan jäseniä juutalaiset olivat näet nostaneet mellakan, joka oli saattanut koko kaupungin liikkeelle. Ja vielä samana yönä Paavali ja Silas jatkoivat matkaansa Bereaan, sen jälkeen kun juutalaiselta Jaasonilta ja eräiltä muilta vastakääntyneiltä oli saatu takaus heidän suhteensa. Apt.18:1,12-17

Tessalonikan työn pikainen keskeytys tuotti Paavalille suurta surua. Öin ja päivin hän rukoili Jumalaa saadakseen nähdä heidän kasvonsa ja täyttää sen, mitä heidän uskostaan puuttui. Kahdesti hän oli turhaan yrittänyt päästä heidän luokseen. Juutalaisten kiihko oli pakottanut hänet lähtemään myös naapurikaupungista Bereasta ja matkustamaan Ateenaan.

”Sillä teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntain seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta, jotka tappoivat Herran Jeesuksenkin ja profeetat ja ovat vainonneet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, vaan ovat kaikkien ihmisten vihollisia, kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumiseksensa.

Näin he yhäti täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen määräänsä asti.

Mutta kun meidät nyt, veljet, on hetkeksi aikaa erotettu teistä, ulkonaisesti, ei sydämeltä, niin on meille tullut yhä suurempi halu päästä näkemään teidän kasvojanne.

Sentähden olemme tahtoneet tulla teidän tyköenne, minä, Paavali, puolestani, en vain kerran, vaan kahdestikin, mutta saatana on meidät estänyt.” 1.Tess.2:14-18

Apostoli Timoteus toi hyviä uutisia. Juutalaisten ankarasta vastuksesta huolimatta Tessalonikan uusi seurakunta pysyi lujana, tekipä se vielä lähetystyötä, niin että sen suuri into tuli laajalti tunnetuksi. 1:8 Paavali kirjoittaa 1. Tessalonikalaiskirjeen riemuiten näistä uutisista. Hän muistaa heitä esirukouksissaan ja heidän vaivannäköään rakkaudessa sekä kärsivällisyyttään toivossa. He ovat varmoja siitä, että tessalonikalaiset ovat Jumalan valittuja ja rakastettuja, ja heidän halukkuutensa ottaa vastaan Sana ja heidän intonsa evankeliumin puolesta ja olla siten hyvänä esimerkkinä muille uskoville Makedoniassa ja Akaiassa.

Apostoli muistuttaa vaelluksestaan tessalonikalaisten keskellä, jota voi syystä verrata äidin ja isän rakkauteen lapsiaan kohtaan. Hän oli tehnyt työtä ja ei ollut rasittanut ketään.

Heitä kehoitetaan edelleen pysymään lujina uskossa vainoista huolimatta. He ovat omilta maanmiehiltään saaneet kärsiä samaa kuin Juudean seurakunnat ovat kärsineet juutalaisilta. Paavali vakuuttaa lopuksi, että hänen rakkautensa on pysynyt muuttumattomana.

Kirjeen lopussa hän antaa kehotuksia ja varoittaa Kristuksen tulemukselta, jotka jotkut tulkitsivat olla työtä tekemättä. Jotkut murehtivat kuolleiden uskovien puolesta miten heidän käy, kun Herra Jeesus saapuu.

Apostoli lohduttaa heitä ilmoittamalla, että Kristuksessa kuolleet nousevat ensin ylös ja sen jälkeen vielä elossa olevat temmataan heidän kanssaan ylös Herraa vastaan.

Siksi heidän tulee olla valmiita ja valvoa raittiina ja elää rauhassa kaikkien kanssa. Hän antaa kehotuksia nuhdella kurittomia, rohkaista alakuloisia, holhota heikkoja ja olla pitkämielisiä kaikkia ihmisiä kohtaan. Heitä kehoitetaan lopuksi iloitsemaan ja rukoilemaan lakkaamatta ja kiittämään Jumalaa joka tilassa. Profetoimista ei tule halveksia eikä Henkeä sammuttaa ja kaikenlaista pahaa on kartettava. Kirje päättyy esirukouspyyntöön, tervehdyksiin ja apostoliseen Herran siunaukseen.

"Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseseen.

Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja Hän on sen myös tekevä.

Veljet, rukoilkaa meidän edestämme.

Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suunannolla.

Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte tämän kirjeen kaikille veljille.

Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne. *Amen*"

1.Tess.5:23-28

KÄÄNNÖSKORJAUKSIA

Kallistus - korjattu teksti; ~ käänösjatatus

1:1 "Gnade sei mit euch und Friede von Gott, unserm Vater, und dem Herrn Jesus Christus!" Luther 1540

Armo teille ja rauha Jumalalta meidän Isältämme, ja Herralta Jesukselta Kristukselta!" Biblia

2:12 ~ teroittaa - todistaa

2:17 mutta - sentähden

3:11 "Er aber, Gott, unser Vater, und unser Herr Jesus Christus schicke unsern Weg zu euch." Luther 1540

"ja meidän Herramme Jeesus Kristus ohjatkoon.." Luther 1540; Biblia

3:12 Herramme Jeesus Kristus

4:4 "und ein jeglicher unter euch wisse sein Gefäß zu behalten in Heiligung und Ehren." Luther 1540

"että kukin teistä tietää pitää oman *astiansa/vaimonsa* pyhydessä ja kunniaassa" Novum Testamentum; Biblia

5:1 ~ ajoista ja hetkistä

5:14 ~ neuvokaa - nuhdelkaa

5:18 ~ Kiittäkää joka tilassa - Kiittäkää kaikesta

5:22 ~ karttakaa kaikenlaista pahaa - kaikkea, mikä pahalta näyttää

5:28 Kirje tulee päättää - Amen

Joissakin tekstilaitoksissa on vielä loppumaininta: "Ensimmäinen kirje tessalonikalaisille, kirjoitettu Ateenasta." Biblia

APOSTOLI PAAVALIN 1. KIRJE TESSALONIKALAISILLE; luku 1

Apostolin tervehdys ja kiitos tessalonikalaisista Jumalalle; 1-10
Lisäys Dan. 9:24-27

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha! Me kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, sillä lakkaamatta me Jumalamme ja Isämme edessä muistamme teidän työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen, tietäen, veljet, te Jumalan rakastetut, teidän valitsemisenne: että meidän evankeliumimme tuli teidän tykönnne, ei ainoastaan Sanana, vaan myös Voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella - niinkuin tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän tähtenne - ja teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuressa ahdingossa otitte Sanan vastaan ilolla Pyhässä Hengessä, niin että te olette tulleet esikuviksi kaikille uskoville Makedoniassa ja Akaiassa.

Sillä teidän tyköänne on Herran Sana kaikunut; ei ainoastaan Makedoniaan ja Akaiiaan, vaan kaikkialle on teidän uskonne Jumalaan levinnyt, niin ettei meidän tarvitse siitä mitään puhua.

Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän tykönnne oli ja kuinka te epäjumalista käännyitte Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totista Jumalaa ja odottamaan taivaista Hänen Poikaansa, jonka Hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta." 1:1-10

"Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.

Armo teille ja rauha!

1:1 "Gnade sei mit euch und Friede von Gott, unserm Vater, und dem Herrn Jesus Christus!" Luther 1540

Armo teille ja rauha Jumalalta meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!" Biblia

"vaikka me Kristuksen apostoleina olisimme voineet vaatia arvonantoa; vaan me olimme lempeät teidän keskuudessanne, niinkuin imettävä äiti, joka vaalii lapsiansa" 2:7

Apostolinen tervehdys - Herramme tervehtii aluksi koko seurakuntaa, Kristuksen ruumista armolla ja rauhalla kolmen apostolin kautta. Silvanus on sama henkilö kuin Apostolien tekojen Silas. Hän oli Kreikan juutalaisia ja Paavalin tavoin hänkin oli Rooman kansalainen. Apostolien teoissa hänet esitellään johtavaksi veljeksi, apostoliksi ja profeetaksi.

Timoteus - Jumalaa kunnioittava

Apostoli Timoteus oli kotoisin Lystrasta. Hänen isänsä oli kreikkalainen ja äiti juutalainen. Hän oli Paavalin ja Silaan mukana toisella lähetysmatkalla ja seurasi Paavalia kolmannelle matkalle. Sekä Silas että Timoteus olivat Paavalin työtovereina, kun tämä perusti Tessalonikan seurakunnan.

"Mutta Paavali valitsi Silaan, ja veljet jättivät hänet Herran armon haltuun, ja hän lähti matkalle. Ja hän vaelsi läpi Syyrian ja Kilikian vahvistaen seurakuntia. Niin hän saapui myös Derbeen ja Lystraan. Ja katso, siellä oli eräs opetuslapsi, nimeltä Timoteus, joka oli uskovaisen juutalaisvaimon poika, mutta isä oli kreikkalainen. Hänestä veljet, jotka olivat Lystrassa ja Ikonionissa, todistivat hyvää. Paavali tahtoi häntä mukaansa matkalle ja otti hänet ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä paikkakunnilla; sillä kaikki tiesivät, että hänen isänsä oli kreikkalainen." Apt.15:40-16:3

"Ja he matkustivat Amfipolin ja Apollonian kautta ja tulivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagoga. Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagogaan. Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat Sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Kirjoituksia, oliko asia niin." Apt.17:1,10-11

"Me kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, sillä lakkaamatta" 1:2
Paavali kiittää Jumalaa kaikista Hänen pelastusteoistaan, jokaisesta uskovasta. Hän alkaa rukouksen kiitoksella jokaisesta pelastetusta. Paavali eli Kristukselle ja seurakunnalle. Koko seurakunta, kaikki Kristuksen ruumiin jäsenet olivat aina hänen sydämellään. Häntä ilahdutti erityisesti se, että heidät oli lunastettu synnistä, maailmasta ja paholaisen vallasta ja että he nyt kuuluivat Kristukselle.

"Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan, en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani," Ef.1:15-16

"Minä kiitän Jumalaani, niin usein kuin teitä muistan, aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen teidän kaikkien puolesta, kiitän siitä, että olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka, varmasti luottaen siihen, että Hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Jeesuksen Kristuksen päivään saakka." Fil.1:3-6

"Me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, niinkuin oikein onkin, koska teidän uskonne runsaasti kasvaa ja keskinäinen rakkautenne lisääntyy itse kussakin, kaikissa teissä, niin että me itsekin Jumalan seurakunnissa kerskaamme teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissa, joita teillä on kestettävänä" 2.Tess.1:3-4

"me Jumalamme ja Isämme edessä muistamme teidän työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen," 1:3

Kiitollisuuden herättävät usko, toivo ja rakkaus. Usko kohdistuu siihen, mitä on jo tapahtunut, rakkaus vaikuttaa nyt ja toivo katsoo tulevaisuuteen.

Työtämme uskossa - usko ilman tekoja on kuollutta uskoa ja teot ilman uskoa ovat kuolleita tekoja. Työ uskossa kuvaa sitä, mitä usko on saanut aikaan. Usko tekee sen, mikä ei näy, läsnä olevaksi ja todelliseksi. Missä uskoa on, siellä se myös vaikuttaa rakkauden kautta hyvän

tekemisen. Ja vain siellä, missä tunnetaan Jumalan tahto, voi syntyä uskoa. Usko on minun tahtoni yhtymistä Hänen tahtoonsa ja missä ei ole tätä, ei ole uskoakaan, sillä ilman Minua ette voi mitään tehdä.

"Me kiitämme Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, aina kun rukoilemme teidän edestänne, sillä me olemme saaneet kuulla teidän uskostanne Kristuksessa Jeesuksessa ja rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan; me kiitämme Häntä sen toivon tähden, joka teille on talletettuna taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin totuuden Sanassa," Kol.1:3-5

"Mutta teistä, rakkaat, uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä koituu teille pelastukseksi - vaikka puhummekin näin.

Sillä Jumala ei ole väärämielinen, niin että Hän unhottaisi teidän työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet Hänen Nimeänsä kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja vielä palvelette.

Mutta me halajamme sitä, että kukin teistä osoittaa samaa intoa, säilyttääkseen toivon varmuuden loppuun asti, ettette kävisi veltoiksi, vaan että teistä tulisi niiden seuraajia, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä luvattu on." Hebr.6:9-12

"tietäen, veljet, te Jumalan rakastetut, teidän valitsemisenne:" 1:4 Paavali tiesi heidän olevan armossa valittuja. Hän ei tiennyt sitä mitenkään erityisen ilmestyksen johdosta, vaan niiden todisteiden perusteella, joita hän näki heidän uskostaan arkielämässä.

Veljet - kuvaa voimakasta uskovien yhteyttä Kristuksessa Jeesuksessa.

"Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, te Herran rakastetut, sentähden että Jumala alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhityksessä ja uskossa totuuteen.

Siihen Hän on myös kutsunut teidät meidän evankeliumimme kautta, omistamaan meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden."

2.Tess.2:13-14

"että meidän evankeliumimme tuli teidän tyköenne, ei ainoastaan Sanana, vaan myös Voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella - niinkuin tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän tähtenne - " 1:5

Jumalan valtakunnan evankeliumin menestys oli valtava Tessalonikassa uskovien keskuudessa.

Meidän evankeliumimme - Kristuksen evankeliumi

Evankeliumi tuli Sanana - Hän on Jumalan Sana - se oli välttämätöntä, ei ainoastaan Sanana, vaan se tuli myös Voimana. Pyhä Henki vahvisti Sanan ja vaikutti sydämissä parannusta.

Suurella varmuudella - Jumalan valtakunta ei ole ainoastaan sanoissa, vaan Voimassa ja ettei tessalonikalaiistenkaan usko perustuisi ihmisviisauteen, vaan Jumalan Voimaan. Voima pitää sisällään sekä vallan että oikeuden.

"ja teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuressa ahdingossa otitte Sanan vastaan ilolla Pyhässä Hengessä," 1:6

Kun heistä tuli apostolin seuraajia, heistä tuli samalla Kristuksen seuraajia. Meille on annettu käsky seurata Herraa Jeesusta ja ainoastaan Johannes Kastaja oli Hänen edellä juoksijansa.

Apostolien teoista tiedämme, että ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, saivat aikaan mellakan Tessalonikassa pakanoiden joukossa ja panivat siten alulle vainon Paavalia ja tämän työtovereita kohtaan. Vainon seurauksena nämä joutuivat lähtemään kaupungista.

Mutta vaino ei päättynyt siihen, vaan pikemminkin yltyi. Tessalonikalaiset joutuivat kärsimään paljon sekä omiensa että juutalaisten taholta.

Pyhän Hengen aikaansaama ilo ei ole riippuvainen ulkonaisista olosuhteista. Jumalan valtakunta on rakkautta, iloa ja rauhaa Pyhässä Hengessä. Pyhän Hengen vaikuttama ilo ei ole itsekästä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa.

”Niin he noudattivat hänen neuvoansa. Ja he kutsuivat apostolit sisään ja pieksättivät heitä ja kielsivät heitä puhumasta Jeesuksen Nimeen ja päästivät heidät menemään.

Niin he lähtivät pois neuvostosta iloissaan siitä, että olivat katsotut arvollisiksi kärsimään häväistystä Jeesuksen Nimen tähden.

Eivätkä he lakanneet, vaan opettivat joka päivä pyhäkössä ja kodeissa ja julistivat evankeliumia Jeesuksesta Kristuksesta.” Apt.5:40-42

”Ja he matkustivat Amfipolin ja Apollonian kautta ja tulivat

Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagoga.

Ja muutamat heistä tulivat uskoon ja liittyivät Paavaliin ja Silaaseen, niin myös suuri joukko jumalaapelkääväisiä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset.

Mutta juutalaiset joutuivat kiihkoon ja ottivat avukseen muutamia pahanilkisiä miehiä joutoväestä, haalivat kansaa kokoon ja nostivat kaupungissa metelin. He asettuivat Jaasonin talon edustalle ja hakivat Paavalia ja Silasta viedäkseen heidät kansan eteen.

Mutta kun he eivät heitä löytäneet, raastoivat he Jaasonin ja muutamia veljiä kaupungin hallitusmiesten eteen ja huusivat: ”Nuo koko maailman villitsijät ovat tännekin tulleet, ja heidät Jaason on ottanut vastaan; ja nämä kaikki tekevät vastoin keisarin asetuksia, sanoen erään toisen, Jeesuksen, olevan kuninkaan”.

Kun kansa ja hallitusmiehet tämän kuulivat, tulivat he levottomiksi.

Ja nämä ottivat takauksen Jaasonilta ja muilta ja päästivät heidät.

Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagogaan.”

Apt.17:1,4-10

”niin että te olette tulleet esikuviksi kaikille uskoville Makedoniassa ja Akaiassa.” 1:7

Roomalaiset jakoivat vanhan Kreikan eli Hellaksen kahteen maakuntaan, Makedoniaan ja Akaiiaan. Kumpaakin näistä hallitsi prokonsuli, maaherra. Makedonia oli pohjoisessa ja siihen kuuluivat Epeiros ja Illyria. Ensin alue jaettiin neljään piirikuntaan, mutta myöhemmin nämä yhdistettiin yhdeksi maakunnaksi, jonka pääkaupunkina oli Tessalonika. Akaiia muodosti eteläosan ja käsitti lähinnä Peloponneksen ja Attikan. Sen pääkaupunki oli Korinto.

”Sillä teidän tyköänne on Herran Sana kaikunut; ei ainoastaan Makedoniaan ja Akaiiaan, vaan kaikkialle on teidän uskonne Jumalaan levinnyt, niin ettei meidän tarvitse siitä mitään puhua.” 1:8

Tessalonika oli merkittävä kauppakeskus ja poliittisesti tärkeä kaupunki. Siksi Tessalonika oli ratkaisevassa asemassa evankeliumin leviämisen kannalta. Apostoli alkoi siis evankelioimisen suurista asutuskeskuksista, jossa oli vielä runsaasti pelastumattomia ihmisiä, ja jotka eivät olleet koskaan kuulleet Jumalan pelastussanomaa.

Seurakunnan todistus Herrasta ei rajoittunut ainoastaan lähiseuduille. Todistus siitä, mitä Herran Sana oli saanut aikaan, levisi kuin renkaat vedessä kauas maan rajojen ulkopuolelle.

”Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän tykönne oli ja kuinka te epäjumalista käännyitte Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totista Jumalaa” 1:9

Tässä on vastakkain Herran Nimi ja epäjumalat. Tiedettiin yleisesti, että apostolin tultua Tessalonikaan oli tapahtunut suuri muutos niissä, jotka ottivat evankeliumin, Jumalan Sanan vastaan. Jumalan Sana oli julistettu Hengen Voimassa ihmeinä ja merkein.

Tulomme ei viittaa ainoastaan tapaan, jolla heidät oli otettu vastaan, vaan koko toiminta-aikaan.

Ei riitä, että kuolleille epäjumalille sanotaan ei. Emme pysty elämään vain ei-kieltosanan varassa. Tessalonikalaiset olivat kääntyneet pois turhista epäjumalista ja alkaneet seuraamaan elävää Herraa ja elämään Jumalan tahdon ja mielen mukaan.

”Ja monet niistä, jotka olivat tulleet uskoon, menivät ja tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa.

Ja useat niistä, jotka olivat taikuutta harjoittaneet, kantoivat kirjansa kokoon ja polttivat ne kaikkien nähden; ja kun niiden arvo laskettiin yhteen, huomattiin sen olevan viisikymmentä tuhatta hopearahaa.

Näin Herran Sana voimallisesti kasvoi ja vahvistui.” Apt.19:18-20

”Ja Minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö Minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö ja saisivat uskomalla Minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.” Apt.26:17-18

”ja odottamaan taivaista Hänen Poikaansa, jonka Hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.” 1:1-10
 Todellinen parannuksen tekeminen johti varmaan toivoon, jota he saattoivat odottaa iloiten.

Odottaa tarkoittaa harrasta odotusta, toivon toteutumista. He odottivat hartaasti Häntä, joka oli luvannut tulla takaisin. Herran tulemuksen odotus kuvataan tässä uskovien normaali elämään kuuluvana asiana. Alkuseurakunta odotti Häntä palaavaksi palavana, niin miksi emme mekin, jotka olemme jo paljon lähempänä Hänen tulemustaan.

Viha - viittaa tulevaan Herran päivän tuomioihin, joista uskovat on vapautettu ja pelastettu. 1.Tess.4:13-18

Uskovien asia on jo käsitelty Jumalan kultaisen armoistuimen edessä ja sen armahduspäätös on voimassa aina ja ikuisesti.

Kun Nooa pelastettiin arkissa, hän pelastui Jumalan vihasta, Jumalan langettamasta vedenpaisumustuomiosta. Ja kun Israelin kansa vietiin pois Egyptistä, kansa pelastettiin Jumalan tuomioista mm. maan esikoisten surmasta. Samalla tavalla myös Herran tulemuksessa Jumalan kansa tulee pelastumaan tulevasta vihasta, Jumalan tuomiosta. Sana ei siis sano, että uskovat pelastetaan vihan ajasta, vaan vihasta ja joka on eräs kauhea harhaoppi, joka vie pois pohjan valvomiselta.

Kun Herra Jeesus tulee takaisin, Hän tulee myös maan laillisena Tuomarina ja tuomitsee vihassaan kaiken synnin ja vääryyden, mutta Jumalan vanhurskaan vihan tuomion voimme välttää ainoastaan sen armon avulla, joka on tullut osaksemme Kristuksessa Jeesuksessa.

Herran Jeesuksen takaisintulemus on siis maailmalle peljättävä ja julkinen, mutta Hänen omilleen lohdullinen tapahtuma. Tuleva viha on Jumalan tuomio synnille ja Jumalan reaktio kaikkea vääryyttä ja pahuutta vastaan - Jumalan ja Karitsan viha.

Uskovat Herran omat pelastetaan siis tulevasta vihasta eli tuomiosta.

”Ja on oleva merkit auringossa ja kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. Ja ihmiset menehtyvät peljätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät.

Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suurella Voimalla ja Kirkkaudella.

Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päanne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.” Luuk.21:25-28

”Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole.

Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä Hänen kanssaan.

Sillä sen me sanomme teille Herran Sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet.

Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuullessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.

Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.” 1.Tess.4:13-18 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Vuosiviikkolaskelma Danielin kansalle ja Pyhälle Kaupungille

”Seitsemänkymmentä viikkoa on säädetty sinun kansallesi ja pyhälle kaupungillesi; silloin luopumus päättyy, ja synti sinetillä lukitaan, ja pahat teot sovitetaan, ja iankaikkinen vanhurskaus tuodaan, ja näky ja profeetta sinetillä vahvistetaan, ja kaikkein pyhin voidellaan.

Ja tiedä ja käsitä: siitä ajasta, jolloin tuli se sana, että Jerusalemin on jälleen rakennettava, voideltuun, ruhtinaaseen asti, on kuluva seitsemän vuosiviikkoa; ja kuusikymmentäkaksi vuosiviikkoa, niin se jälleen rakennetaan toreinensa ja vallihautoinensa, mutta keskellä ahtaita aikoja.

Ja kuudenkymmenen kahden vuosiviikon mentyä tuhotaan voideltu, eikä häneltä jää ketään. Ja kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki, mutta hän itse saa loppunsa tulvassa. Ja loppuun asti on oleva sota: hävitys on säädetty. Ja hän tekee liiton raskaaksi monille yhden vuosiviikon ajaksi, ja puoleksi vuosiviikoksi hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin; ja hävittäjä tulee kauhistuksen siivillä.

Tämä loppuu vasta, kun säädetty tuomio vuodatetaan hävittäjän ylitse.” Dan.9:24-27

Danielin kirjan ko. 70. vuosiviikko. Jakeessa 25 mainitaan ensin seitsemän vuosiviikkoa. Se oli Jerusalemin jälleenrakennusaika. Siitä kului voideltuun ruhtinaaseen eli Kristukseen (Messias) 62 vuosiviikkoa.

Nuo ajat tekevät yhteensä 69 viikkoa eli 483 vuotta.

Missä on yksi viikko eli seitsemän puuttuvaa vuotta, kun koko aikamäärä tulee olla 70 viikkoa. (jae 24.)

Dan.9:25 mukaan ajanlasku alkoi Jerusalemin jälleenrakennuskäskystä. Näitä käskyjä oli kaksi.

Kuningas Artahsasta antoi pappi Esralle määräyksen juutalaisten Jerusalemiin muutosta. (Esra 7:11) Tämä tapahtui noin 458/457. Tästä tapahtumasta voideltuun ruhtinaaseen eli Kristukseen eli Messiaaseen tulee olla 69 vuosiviikkoa eli 483 vuotta.

Herra Jeesus kastettiin Johanneksen kasteella ja täytettiin Pyhällä Hengellä vuonna 26/27. Esrassa mainitusta käskystä vuoteen 26 jKr. on 483 vuotta, jos aika lasketaan aurinkovuosien mukaan. Tämä on 69 vuosiviikkoa.

Kuningas Artahsasta antoi toisen rakentamiskäskyn Nehemialle vuonna 445/444. (Neh.2:4-6) Tästä käskystä on Messiaan kasteeseen niin ikään 483 vuotta, kun aika lasketaan kuuvuosina.

Jumala on johtanut niin, että lasku molemmista käskyistä päättyy samaan lopputulokseen.

"Seitsemänkymmentä viikkoa on säädetty sinun kansallesi ja pyhälle kaupungille". Teksti jatkaa, mitä silloin tapahtuu: "synti sinetillä lukitaan" - "ja pahat teot sovitetaan".

"Silloin luopumus päättyy" - Hebreankielisessä Raamatussa sana "pesha" on rikkomus, kapinallisuus.

Tämä tapahtui, kun Jeesus kuoli ristillä - "ja iankaikkinen vanhurskaus tuodaan".

"...näky ja profeetta sinetillä vahvistetaan" - Messiaan maailmaan tulemisessa kaikkien vanhan liiton profeettojen ennustukset täyttyivät Kristuksessa, joista Johannes Kastaja oli viimeinen. - "...ja kaikkein pyhin voidellaan".

"ja kuudenkymmenen kahden vuosiviikon mentyä tuhotaan voideltu". (jae 26). Tämä tarkoittaa Kristusta - Messias - joka kuoli ristillä.

Dan.9:27 alkukielen mukaan: "Hän vahvistaa liiton monien kanssa viikoksi ja puolivälissä viikon hän lakkauttaa uhraamisen ja ruokauhrin..." Liiton tekijä on Jeesus Kristus, eikä antikristus, kuten jotkut väittävät. Tämä liitto on Hänen veressä, joka täytti Aabrahamin kanssa tehdyn liiton. (Gal.3:17)

Seitsemän kymmenen viikon puolivälissä Jeesus omalla verellään vahvisti liiton pelastukseksenne. Näin lakkasi juutalainen tempelipalvelus ja Jumala tuli ulos kaikkein pyhimmästä ja tempelin esirippu repesi kahtia ja näin meille avattiin tie Hänen kauttaan kaikkein pyhimpään, Jumalan luo.

Uhritoimituksien ulkoiset symbolit hävitettiin Rooman sotajoukkojen toimesta vuonna 70 jKr. ja Muhamedin joukot huolehtivat siitä, ettei uhreihin enää palata. He kukistivat pyhäkön ja paikan ja asettivat sinne hävityksen kauhistuksen eli oman moskeijansa.

Messias siis voideltiin 69 viikon kuluttua ja tämän jälkeen Hän puolivälissä seuraavaa viikkoa vahvisti uuden liiton ja lakkautti vanhan liiton uhritoimitukset, jotka menettivät merkityksensä Jumalan edessä. Jeesus ristiinnaulittiin vuonna 30 ja toinen puoli kadonneesta vuosiviikosta on tietenkin heti sen jälkeen Stefanuksen kivittämiseen asti.

Jeesus omisti koko 70. vuosiviikon juutalaisille suureksi etsikkoajaksi; "Älköön teidän tienne viekö pakanain luokse.. ja Minua ei ole lähetetty muiden kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö". Matt.15:5-6,24 Eikä yksikään apostoleista lähtenyt ennen Stefanuksen kivittämistä viemään evankeliumia pakanoille.

"Ja Jumalan Sana menestyi.. Jerusalemissa" (Apt.6:7) Ja näin Danielin kansalle ja Jerusalemlle annettu lupaus täyttyi. (Dan.9:24) Profeetta Stefanuksen kivittämiseen päättyi kuun kiertovuosien mukaan 70 vuosiviikko ja Apt.13:42-52, jossa apostolit Paavali ja Siilas pudistivat tomunsa jaloista kansaa vastaan, silloin päättyi 70 vuosiviikko aurinkovuosien mukaan, jolloin juutalaiset hylkäsivät kansana evankeliumin ja armon aika päättyi ja alkoi paatumuksen aika pariksi vuosituhanneksi. (Room.11:8,25)

7 vuoden vihanajan hapatuksen kulmakiviä on ajatus, että Dan.9:26 oleva liiton rikkoja on antikristus. Todellisuudessa kyseessä on liiton vahvistajasta, Messias, alkukielen mukaan.

Jakeissa 24-27 puhutaan sovituksen täyttymisestä, synnin sinetillä lukitsemisesta, pahojen tekojen sovituksesta ja iankaikkisesta vanhurskaudesta. Antikristuksella ei ole mitään näiden asioiden kanssa tekemistä.

70. vuosiviikko oli annettu juutalaisille Jumalan suureksi siunaukseksi ja etsikkoajaksi, jota he eivät tunteneet.

Suuren ahdistuksen aika on sen sijaan seurakunnan pitkä taistelujen aikajakso.

70. vuosiviikkoa on päättynyt kuun kiertovuosien mukaan Stefanuksen kivittämiseen ja aurinkovuosien mukaan Apt.13:44-51, kun Paavali ja Silas pudistivat tomunsa jaloistaan ja silloin Hänen verensä tuli lopullisesti Israelilaisten lasten päälle.

Aina 1830-luvulle asti oli yleinen selviö, että 70:s viikko oli välittömästi 69:n jälkeen, ja että Kristus eli Messias kuoli tämän viikon aikana.

Näin siis historiallisen tulkinnan valossa. Amen

APOSTOLI PAAVALIN 1. KIRJE TESSALONIKALAISILLE; luku 2

Apostoli Paavalin toiminta Tessalonikassa; 2:1-16

Paavali kaipaa tessalonikalaisia; 2:17-20

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Tiedättehän itsekin, veljet, ettei tulomme teidän tykönne ollut turha; vaan, vaikka me ennen, niinkuin tiedätte, olimme kärsineet Filippissä ja meitä siellä oli pahoin pidelty, oli meillä kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia, suuressa kilvoituksessa. Sillä meidän kehoituspuheemme ei lähde eksymyksestä eikä epäpuhtaasta mielestä eikä ole kavaluudessa puhuttua; vaan niinkuin Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, niin me puhumme, emme, niinkuin tahtoisimme olla mieliksi ihmisille, vaan Jumalalle, joka koettelee meidän sydämemme.

Sillä me emme koskaan ole liikkuneet liehakoivin sanoin, sen te tiedätte, emmekä millään tekosyyllä voittoa ahnehtineet; Jumala on todistajamme, emmekä ole etsineet kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta, vaikka me Kristuksen apostoleina olisimme voineet vaatia arvonantoa; vaan me olimme lempeät teidän keskuudessanne, niinkuin imettävä äiti, joka vaalii lapsiansa; niin mekin, teitä hellien, halusimme antaa teille, ei ainoastaan Jumalan evankeliumia, vaan oman henkemmekin, sillä te olitte meille rakkaiksi tulleet.

Muistattehän, veljet, meidän työmme ja vaivamme: yöt ja päivät työtä tehden, ettemme ketään teistä rasittaisi, me julistimme teille Jumalan evankeliumia.

Te olette meidän todistajamme, ja Jumala, kuinka pyhät ja oikeamieliset ja nuhteettomat me olimme teitä kohtaan, jotka uskotte, samoinkuin te tiedätte, kuinka me, niinkuin isä lapsiansa, kehoitimme itse kutakin teistä ja rohkaisimme teitä, ja teroitimme teille, että teidän on vaeltaminen arvollisesti Jumalan edessä, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa.

Ja sentähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan Sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan Sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte.

Sillä teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntain seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta, jotka tappoivat Herran Jeesuksenkin ja profeetat ja ovat vainonneet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, vaan ovat kaikkien ihmisten vihollisia, kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumiseksensa.

Näin he yhäti täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen määräänsä asti." 2:1-16

Apostoli Paavalin toiminta Tessalonikassa; 2:1-16

"Tiedättehän itsekin, veljet, ettei tulomme teidän tykönne ollut turha;" 2:1

Paavalia oli syytetty vilpillisyydestä (jae 5). Hänen vastustajansa olivat väittäneet, että hänelle oli tärkeämpää ahnehtia uskoon tulleiden

rahoja kuin opettaa heille Jumalan valtakunnan salaisuuksia. Apostoli osoittaa tässä luottavansa tessalonikalaisiin, eikä hän pelkää heidän uskovan vastustajien väitteisiin. Oliko Paavali todella kiinnostunut vain lampaitten villoista?

"En minä ole halunnut kenenkään hopeata tai kultaa tai vaatteita; te tiedätte itse, että nämä minun käteni ovat työllensä hankkineet, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet.

Kaikessa minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka Hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa'." Apt.20:33-35

"vaan, vaikka me ennen, niinkuin tiedätte, olimme kärsineet Filippissä ja meitä siellä oli pahoin pidelty, oli meillä kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia, suuressa kilvoituksessa."

2:2 ~ teroittaa - todistaa

Oli meillä rohkeutta Jumalassamme - ilmaisu kuvaa mielentilaa, jossa puhe virtaa vuolaasti ja tuntee olonsa kaikesta huolimatta turvalliseksi puhua pelkäämättä. Sana ilmaisee sekä rohkeutta että luottamusta.

Paavaliala ja Silasta pahoinpideltiin Filippissä ja apostoleita muutenkin kohdeltiin häpeällisesti. Paavaliala ja Silasta ruoskittiin ja heidät pantiin jalkapuhun huolimatta siitä, että he olivat Rooman kansalaisia.

"Mutta kun hänen isäntänsä näkivät, että tulojen toivo oli heiltä kadonnut, ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät heidät torille hallitusmiesten eteen.

Ja vietyänsä heidät päällikköjen eteen he sanoivat: "Nämä miehet häiritsevät meidän kaupunkimme rauhaa; he ovat juutalaisia ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska me olemme roomalaisia".

Ja kansakin nousi heitä vastaan, ja päälliköt revittivät heiltä vaatteet ja käskivät lyödä heitä raipoilla.

Ja kun olivat heitä paljon pieksättäneet, heittivät he heidät vankeuteen ja käskivät vanginvartijan tarkasti vartioida heitä.

Sellaisen käskyn saatuaan tämä heitti heidät sisimpään vankihuoneeseen ja pani heidät jalkapuhun." Apt.16:19-24

"Sillä meidän kehoituspuheemme ei lähde eksymyksestä eikä epäpuhtaasta mielestä eikä ole kavaluudessa puhuttua;" 2:3

Paavali puolustautuu sitä syytöstä vastaan, ettei hän ollut sen parempi kuin ne lukuisat huijarit, joita siihen aikaan kulki eri puolilla Rooman valtakuntaa keräämässä kannattajia.

"Sentähden, kun meillä on tämä virka sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu, vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan Sanaa, vaan julkituomalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä." 2.Kor.4:1-2

"vaan niinkuin Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, niin me puhumme, emme, niinkuin tahtoisimme olla mieliksi ihmisille, vaan Jumalalle, joka koettelee meidän sydämemme." 2:4 Paavalin julistus ja toiminta ei perustunut eksymykseen tai epäpuhtauteen eikä kavaluuteen. (jae 3)

Jumala itse oli uskonut hänelle valtakunnan evankeliumin sanoman, ja piti häntä kelvollisena julistamaan sitä.

Evankeliumi on Jumalasta, eikä ihminen voi itse ottaa sen julistamista tehtäväkseen. Jumala itse valitsee sanansaattajansa ja Hän koettelee heidät.

Paavali palveli Jumalaa ja ihmisiä, mutta ei siten, että hän olisi vain pyrkinyt olemaan ihmisille mieliksi. Hän teki kaiken Herran Jeesuksen tähden ja siten edusti Häntä.

Olla mieliksi ihmisille - liehakoida, mielistellä, imarrella
 "Mies, joka lähimmäistään liehakoitsee, virittää verkon hänen askeleilleen." Snl.29:5

Liehakointi, imartelu ja mielistely ovat hyvin tavallista. Raamattu tuomitsee sen pahana ja se tulee hyljätä. Imartelu on kehotuksen ja vilpittömän ojentamisen vastakohta ja voi muodostua arvottomaksi ja häpeälliseksi nöyristelyksi mahtavien edessä. Sitä voidaan harjoittaa eri tarkoitusten saavuttamiseksi vetoamalla ihmisten turhamaisuuteen ja lihalliseen ylpeyteen.

Nuori Elihu ei halunnut imarrella Jobia enempää kuin tämän viisaita ja mahtavia ystäviäkään. Hän tiesi liehittelyn, mielistelyn synniksi, joka voi johtaa siihen, että hänen Jumalansa ottaisi hänet pois.

"Tahdon puhua, saadakseni helpotusta, avata huuleni ja vastata. En pidä kenenkään puolta enkä ketään ihmistä imartele. Sillä en osaa imarrella; silloin Luojani ottaisi minut kohta pois." Job.32:20-22

Rabbien aikoina israelilaiset halusivat profeettojen pitävän heille mieluisia puheita. Ja väärät profeetat tekivät niin.

"Sillä kaikki, niin pienet kuin suuretkin, pyytävät väärää voittoa, kaikki, niin profeetat kuin papitkin, harjoittavat petosta.

He parantavat Minun kansani vamman kepeästi, sanoen: "Rauha, rauha!" vaikka ei rauhaa ole.

He joutuvat häpeään, sillä he ovat tehneet kauhistuksia; mutta heillä ei ole hävyntuntoa, he eivät osaa hävetä. Sentähden he kaatuvat kaatuvien joukkoon, sortuvat, kun Minä heitä rankaisen, sanoo Herra." Jer.6:13-15

Paavali ei mielistellyt silloinkaan, kun oli kysymyksessä evankeliumin menestyminen tai evankeliumin totuus.

Myös apostoli Juuda antaa ymmärtää kirjeessään, että ihmisten mielisteleminen oman edun tähden on hyvin häpeällistä ja vaarallista.

"He ovat napolisjoita, kohtalonsa nurkujia ja vaeltavat himojensa mukaan; heidän suunsa puhuu pöyhkeitä, ja he mielistelevät ihmisiä oman etunsa tähden." Juuda 1:16

"Herra, johdata minua vanhurskaudessaasi minun vihamiesteni tähden, tasoita tiesi minun eteeni.

Sillä heidän suussa ei ole luotettavaa sanaa, heidän sisimpänsä on turmiota täynnä, heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellensä he liukkaasti liehakoivat.

Tuomitse, Jumala, heidät syyllisiksi, rauetkoon heidän hankkeensa.

Kukista heidät heidän rikostensa paljouden tähden, sillä he niskoittelevat Sinua vastaan." Ps.5:9-11

"Se pelastaa sinut irstaasta naisesta, vieraasta vaimosta, joka sanoillansa liehakoitsee, joka on hyljännyt nuoruutensa ystävän ja unhottanut Jumalansa liiton." Snl.2:16-17

"Sillä hunajaa tiukkuvat vieraan vaimon huulet, hänen suunsa on öljyä liukkaampi. Mutta lopulta hän on karvas kuin koiruoho, terävä kuin kaksiteräinen miekka." Snl.5:3-4

"Sillä käsky on lamppu, opetus on valo, ja kurittava nuhde on elämän tie, että varjeltuisit pahasta naisesta, vieraan vaimon liukkaasta kielestä." Snl.6:23-24

"Sano viisaudelle: "Sinä olet sisareni", kutsu ymmärrystä sukulaiseksi, että varjeltuisit irstaalta naiselta, vieraalta vaimolta, joka sanoillansa liehakoitsee." Snl.7:4-5

"Joka toista nuhtelee, niinkuin Minä neuvon, saa suosiota enemmän kuin se, joka kielellensä liehakoitsee." Snl.28:23

"Sillä me emme koskaan ole liikkuneet liehakoivin sanoin, sen te tiedätte, emmekä millään tekosyyllä voittoa ahnehtineet; Jumala on todistajamme," 2:5

Syytökset olivat perättömiä. Apostoli pyytää tessalonikalaisia todistamaan itse, että hän puhuu totta.

Liehakoivin sanoin tarkoittaa, että ihminen puhuu kauniisti, saavuttaakseen itselleen jotakin.

Tekosyy - tarkoitus on peittää puhujan varsinainen motiivi. Paavali vetoaa vielä vakuudeksi Jumalaan todistajanaan.

"Ja opettaessaan Hän sanoi: "Varokaa kirjanoppineita, jotka mielellään käyskelevät pitkissä vaipoissa ja haluavat tervehdyksiä toreilla ja etumaisia istuimia synagogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa, noita, jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia; he saavat sitä kovemman tuomion." Mark.12:38-40

"emmekä ole etsineet kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta," 2:6 Kreikankielen ilmaus - enborei einai - merkitsee esiintyä painavasti, arvovaltaisesti; vaatia arvonantoa.

He eivät tavoitelleet ihmisten suosiota. He olisivat toki voineet saada itselleen kunniaa, mutta se ei ollut heidän pyrkimyksensä. Heidän vaikuttimensa olivat puhtaat.

"En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä; mutta Minä tunnen teidät, ettei teillä ole Jumalan rakkautta itsessänne.

Minä olen tullut Isäni Nimessä, ja te ette ota Minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan.

Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee Häneltä, joka yksin on Jumala?" Joh.5:41-44

"vaikka me Kristuksen apostoleina olisimme voineet vaatia arvonantoa; vaan me olimme lempeät teidän keskuudessanne, niinkuin imettävä äiti, joka vaalii lapsiansa;" 2:7

Me Kristuksen apostoleina - Kirjeen aivan alussa mainitaan: "Paavali, Silvanus ja Timoteus" ja tässä he ovat Kristuksen apostoleina.

Paavali ei todellakaan ollut käyttänyt tessalonikalaisia hyväkseen eli hän ei ollut kiinnostunut lampaitten villoista. Päinvastoin hän oli ollut yksi heistä ja oli pitänyt heistä hyvää huolta isällisellä rakkaudella. Hän vertaa itseään äitiin, joka hoivaa lempeästi lapsiaan. Rakkaus on lempeä.

Lempeä - liittyy sanoihin armo, hyvä, laupias, pitkämielinen ja suopea.

"Häijyt juonet ovat Herralle kauhistus, mutta lempeät sanat ovat puhtaat." Snl.15:26

"Lempeät sanat ovat mesileipää; ne ovat makeat sielulle ja lääkitys luille." Snl.16:24

"Mies, joka lähimmäistään liehakoitsee, virittää verkon hänen askeleilleen." Snl.29:5

"Suunsa hän avaa viisauden sanoihin, hänen kielellään on lempeä opetus."
Snl.31:26

"Niin tulee siis seurakunnan kaitsijan olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan, ei juomari, ei tappelija, vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne,"
1.Tim.3:2-3

"Mutta Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia kohtaan, kyetä opettamaan ja pahaa kärsimään;" 2.Tim.2:24

"Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaiset, kuuliaisat, kaikkiin hyviin tekoihin valmiit, etteivät ketään herjaa, eivät riitele, vaan ovat lempeitä ja osoittavat kaikkea sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan." Tiit.3:1-2

"Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele.

Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille." Jaak.3:17-18

"niin mekin, teitä hellien, halusimme antaa teille, ei ainoastaan Jumalan evankeliumia, vaan oman henkemmeikin, sillä te olitte meille rakkaiksi tulleet." 2:8

Jakessa 4 Paavali kirjoitti tessalonikalaisten olevan Jumalan rakastettuja. Tässä hän korostaa heidän olevan rakkaita myös niille, jotka olivat julistaneet heille ensimmäisinä Jumalan Sanan. Hän kaipasi henkilökohtaisesti niitä, joiden parissa hän oli tehnyt työtä. Hänen ja evankeliumin vastaanottaneiden uskovien välille oli syntynyt läheinen suhde.

"Muistattehan, veljet, meidän työmme ja vaivamme: yöt ja päivät työtä tehden, ettemme ketään teistä rasittaisi, me julistimme teille Jumalan evankeliumia." 2:9

Juutalaisuudessa oli tapana, että miehet opettivat jonkin käsityötaidon. Elannon hankkimista pelkän lain opetuksella pidettiin moraalittomana. Jokaisella fariseuksella piti olla mahdollisuus elättää itsensä. Herramme oli puuseppä ja Paavali teltantekijä. Silaksen ja Timoteuksen ammateista emme tiedä.

Ajoittain Paavali elätti työtovereitaankin. Tessalonikassa ollessaan he saivat apua myös Filippiästä.

"En minä ole halunnut kenenkään hopeata tai kultaa tai vaatteita; te tiedätte itse, että nämä minun käteni ovat työllänsä hankkineet, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet.

Kaikessa minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka Hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa'." Apt.20:33-35

"Vai ainoastaanko minulla ja Barnabaalla ei ole oikeutta olla ruumiillista työtä tekemättä?

Kuka tekee koskaan sotapalvelusta omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan, eikä syö sen hedelmää? Tai kuka kaitsee karjaa, eikä nauti karjansa maitoa?

Ettekö tiedä, että ne, jotka hoitavat pyhäkön toimia, saavat ravintonsa pyhäköstä, ja jotka ovat asetetut uhrialttarin palvelukseen, saavat osansa silloin kuin alttarikin?

Samoin myös Herra on säätänyt, että evankeliumin julistajain tulee saada evankeliumista elatuksensa." 1.Kor.9:6-7,13-14

"Sillä Tessalonikaankin te minulle kerran, jopa kahdesti, lähetitte, mitä tarvitsin." Fil.4:16

"Te olette meidän todistajamme, ja Jumala, kuinka pyhät ja oikeamieliset ja nuhteettomat me olimme teitä kohtaan, jotka uskotte," 2:10
Apostolin puolustuspuhe huipentuu tässä jakeessa. Hän ei kaihda pyytää toistamiseen sekä heitä että Jumalaa todistajakseen.
Pyhät, oikeamieliset ja nuhteettomat eli rikkeettömät sisältyy todellinen kristillisyyden koko kuva. Kyse ei ole ainoastaan ulkonaisesta vaelluksesta, vaan myös motiiveista ja rakkauden teoista.

"samoinkuin te tiedätte, kuinka me, niinkuin isä lapsiansa, kehoitimme itse kutakin teistä ja rohkaisimme teitä," 2:11
Niin kuin isä lapsiansa - kehottaminen on tärkeä lapsen terveille kasvulle ja pitäisi olla luonnollista ja tärkeää, ja joka kuuluu opetukseen ja kasvatukseen.
Julistajan ja uskoon tulleiden välille oli syntynyt läheinen suhde, ja jota voidaan verrata isän ja lapsen väliseen suhteeseen. Paavali ei vain opettanut kaikille yhtenä suurena laumana, vaan hän tunsi isällistä huolta jokaisesta erikseen.

Vaikka apostolit toisinaan julistivatkin valtaville ihmismassoille, niin he puhuivat enimmäkseen pienille ryhmille, jotka mahtuivat yhteen synagogaan tai jonkun uskovan kotiin.
Näin oli Tessalonikassakin ja he käyttivät paljon aikaa henkilökohtaiseen sielunhoitoon.
Paavali rakasti tessalnikalaisia isällisellä rakkaudella ja hän kehotti ja lohdutti heitä niin kuin isä lapsiansa.
"Ja he matkustivat Amfipolin ja Apollonian kautta ja tulivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagoga.
Ja tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän luoksensa ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssansa, lähtien Kirjoituksista, selitti ne ja osoitti, että Kristuksen piti kärsimän ja nouseman kuolleista, ja sanoi: "Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus." Apt.17:1-3

"Ja kun he saapuivat hänen tykönsä, sanoi hän heille: "Te tiedätte ensimmäisestä päivästä asti, kun minä Aasiaan tulin, miten minä kaiken aikaa olen ollut teidän kanssanne; kuinka minä olen palvellut Herraa kaikella nöyryydellä ja kyynelillä, koettelemuksissa, jotka ovat kohdanneet minua juutalaisten salahankkeiden tähden; kuinka minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille sitä, mikä hyödyllistä on, ja opettamasta teitä sekä julkisesti että huone huoneelta, vaan olen todistanut sekä juutalaisille että kreikkalaisille parannusta kääntymyksessä Jumalan puoleen ja uskoa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen.

Valvokaa sentähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta yötä ja päivää kyynelin neuvonut teitä itse kutakin." Apt.20:18-21,31

"ja teroitimme teille, että teidän on vaeltaminen arvollisesti Jumalan edessä, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa." 2:12
Tämän isällisen kehotuksen tarkoitus oli, että uskovat eläisivät Jumalan valtakunnan arvon mukaan arvollisesti Jumalansa yhteydessä.
Vaeltaa kuvaa myös ihmisen elämäntapaa, jossa näkyy hänen sisäinen elämä Hengen hedelmiseen. Uskovan tulee heijastaa Mestarinsa ominaisuuksia.
Valtakunta on Jumalan valtakunta ja on siellä missä Hän on ja Hän saa hallita.

Jumalan valtakunnan kansalaisiksi tullaan uudestisyntymisen kautta ylhäältä eli valtakunnan asukkaiksi synnyttään. Meidät on kutsuttu armossa Jumalan valtakuntaan, sen kuninkaalliseksi papistoksi.

"Sentähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen Hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä, vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, Hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta, ja Hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella Voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä, ilolla kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa, Häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan." Kol.1:9-13

"Sitä varten me aina rukoilemme teidän puolestanne, että meidän Jumalamme katsoisi teidät kutsumisensa arvoiseksi ja voimallisesti saattaisi täydelliseksi kaiken teidän halunne hyvään ja teidän uskonnet, että meidän Herramme Jeesuksen Nimi teissä kirkastuisi ja te Hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan." 2.Tess.1:11-12

"Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuus kansa, julistaaksenne Hänen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa; te, jotka ennen "ette olleet kansa", mutta nyt olette "Jumalan kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut." 1.Piet.2:9-10

"Ja sentähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan Sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan Sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte." 2:13

Paavalilla ja hänen työtovereillaan oli jatkuvasti aihetta kiittää Jumalaa siitä, mitä Tessalonikassa tapahtui.

Ihmiset tosin toivat Sanan heille, mutta se ei ollut ihmisen sanaa. Apostolien siellä julistama sana ei ollut voimatonta ihmisen puhetta, vaan uutta luovaa Jumalan Sanaa.

Evankeliumi on pelastussanoma Herran Jeesuksen kuolemasta syntisten edestä. Se on Jumalan Voima pelastukseksi jokaiselle uskovalle ja se saa aikaan uudestisyntymisen ylhäältä ja pyhityksen, kun ihminen ottaa sen vastaan uskossa.

Tessalonikassa olevat vastustajat tahtoivat kääntää uskovat pois Jumalan Sanasta hyökkäämällä sen julistajia vastaan. Seurakunta pysyi kuitenkin vastaamaan tähän hyökkäykseen kahdellakin tavalla. He tunsivat ne ihmiset, jotka olivat tuoneet heille sanoman ja he tunsivat myös sanoman keskeisimmän, Herran Jeesuksen Kristuksen.

"Joka ottaa tykönsä teidät, se ottaa tykönsä Minut; ja joka ottaa Minut tykönsä, ottaa tykönsä Hänet, joka on Minut lähettänyt.

Joka profeetan ottaa tykönsä profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan; ja joka vanhurskaan ottaa tykönsä vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan.

Ja kuka hyvänsä antaa yhdelle näistä pienistä maljallisen kylmää vettä, hänen juodaksensa, opetuslapsen nimen tähden, totisesti Minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille." Matt.10:40-42

"Varma on se Sana ja kaikki puolin vastaanottamisen arvoinen, että Jeesus Kristus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin.

Mutta sentähden minä sain laupeuden, että Jeesus Kristus minussa ennen muita osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä, esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan Häneen, itsellensä iankaikkiseksi elämäksi.

Mutta iankaikkiselle Kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Amen." 1.Tim.1:15-17

"Sillä teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntain seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta," 2:14 Jakeessa 6 apostoli sanoo, että he olivat meidän seuraajiamme ja Herran. Ja sama toistuu tässäkin. Tämä oli syy siihen, että heitä vihattiin ja vainottiin. Paavali halusi osoittaa, ettei vaino ollut vain pakanaseurakuntien erityisenä taakkana. Uskovia vainottiin kaikkialla. Sana tekee siis selvän kahtia jaon, niihin jotka vaeltavat totuudessa ja niihin, jotka vaeltavat pimeydessä ja menevät yhä pidemmälle pimeyteen.

"Mutta sinä olet seurannut minun opetustani, vaellustani, aivoitustani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani, kärsivällisyyttäni, vainoissa ja kärsimyksissä, samanlaisissa kuin minun osakseni tuli Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Mimmoisia vainoja olenkaan kärsinyt, ja kaikista Herra on minut pelastanut!

Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi.

Mutta pahat ihmiset ja petturit menevät yhä pitemmälle pahuudessa, eksyttäen ja eksyen." 2.Tim.3:10-13

"jotka tappoivat Herran Jeesuksenkin ja profeetat ja ovat vainonneet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, vaan ovat kaikkien ihmisten vihollisia," 2:15

Tässä esitellään historiallisia tosiasioita Vanhan Testamentin profeettojen ja Herran vainoamisesta.

Itse asiassa Jeesuksen ristiinnaulitsivat roomalaiset, Rooman maailmanvallan sotilaat. Mutta vastuu ei ollut vain heidän. Sotilaat tottelivat määräystä. Suurin vastuu täytyy kohdistaa niihin, jotka luovuttivat Herran Jeesuksen ristiinnaulittavaksi.

Juudas Iskariot kavalsi Herransa ja pani alulle tapahtumaketjun, joka johti siihen, että Jeesuksen oma kansa ja ylipapit luovuttivat Hänet Pilatukselle. Näin ollen voidaan sanoa, että juutalaiset ja roomalaiset surmasivat Herran Jeesuksen yhteistuumin.

"Niin he veivät Jeesuksen Kaifaan luota palatsiin; ja oli varhainen aamu. Ja itse he eivät menneet sisälle palatsiin, etteivät saastuisi, vaan saattaisivat syödä pääsiäislammasta.

Niin Pilatus meni ulos heidän luokseen ja sanoi: "Mikä syytös ja kanne teillä on tätä miestä vastaan?"

He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Jos tämä ei olisi pahantekijä, emme olisi antaneet Häntä sinun käsiisi".

Niin Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te Hänet ja tuomitkaa Hänet lakinne mukaan".

Juutalaiset sanoivat hänelle: "Meidän ei ole lupa ketään tappaa"; että Jeesuksen Sana kävisi toteen, jonka Hän oli sanonut, antaen tietää, minkälaisella kuolemalla Hän oli kuoleva.

Pilatus vastasi: "Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat antaneet Sinut minun käsiini. Mitä olet tehnyt?" Joh.18:28-32,35

"Kun nyt Pilatus kuuli tämän sanan, pelkäsi hän vielä enemmän ja meni taas sisälle palatsiin ja sanoi Jeesukselle: "Mistä Sinä olet?"
Mutta Jeesus ei hänelle vastannut.

Niin Pilatus sanoi Hänelle: "Etkö puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta Sinut päästää ja minulla on valta Sinut ristiinnaulita?"

Jeesus vastasi: "Sinulla ei olisi mitään valtaa Minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Sentähden on sen synti suurempi, joka jätti Minut sinun käsiisi."

Tämän tähden Pilatus koetti päästää Hänet irti. Mutta juutalaiset huusivat sanoen: "Jos päästät Hänet, et ole keisarin ystävä; jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, asettuu keisaria vastaan".

Kun Pilatus kuuli nämä sanat, antoi hän viedä Jeesuksen ulos ja istui tuomarinistuimelle, paikalle, jonka nimi on Litostroton, hebreaksi Gabbata.

Ja oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes hetki. Ja hän sanoi juutalaisille: "Katso, teidän Kuninkaanne!"

Niin he huusivat: "Vie pois, vie pois, ristiinnaulitse Hänet!"

Pilatus sanoi heille: "Onko minun ristiinnaulittava teidän Kuninkaanne?"

Ylipapit vastasivat: "Ei meillä ole Kuningasta, vaan keisari".

Silloin hän luovutti Hänet heille ja antoi ristiinnaulittavaksi. Ja he ottivat Jeesuksen." Joh.19:8-16

"kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumiseksensa. Näin he yhäti täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen määräänsä asti." 2:16

He yrittivät estää ihmisiä pelastumasta, siksi asia on erittäin vakava. Juutalaiset itse eivät uskoneet, eivätkä ymmärtäneet asiaa näin. He vastustivat voimakkaasti Paavalin opetusta uskon kautta saatavasta vanhurskaudesta. Pakanoiden hengellisestä häädystä he eivät vähääkään välittäneet.

Apostoli todistaa tässä, että juutalaisen kansa synnin malja on täysi ja sitä tulee kohtaamaan tuomio; Rooman taholta tulee kansaa kohtaamaan verilöyly ja maastakarkotus pariaksi tuhanneksi vuodeksi. Juutalaisten suuri etsikkoaika on päättymässä, eikä kansa sitä tuntenut.

"Mutta Elymas, noita - sillä niin tulkitaan hänen nimensä - vastusti heitä, koettaen kääntää käskynhaltijaa pois uskosta.

Niin Saulus, myös Paavaliksi kutsuttu, täynnä Pyhää Henkeä loi katseensa häneen ja sanoi: "Voi sinua, joka olet kaikkea vilppiä ja kavaluutta täynnä, sinä perkeleen sikiö, kaiken vanhurskauden vihollinen, etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä?"

Ja nyt, katso, Herran käsi on sinun päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä aurinkoa näe säädettyyn aikaan asti." Ja heti lankesi hänen päällensä synkeys ja pimeys, ja hän kävi ympäri ja etsi taluttajaa.

Kun nyt käskynhaltija näki, mitä oli tapahtunut, niin hän uskoi, ihmetellen Herran oppia.

Seuraavana sapattina kokoontui lähes koko kaupunki kuulemaan Jumalan Sanaa.

Mutta nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja herjasivat.

Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli

Jumalan Sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, niin katso, me käännyimme pakanain puoleen.

Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Minä olen asettanut Sinut pakanain valkeudeksi, että Sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti'.

Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran Sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetyt iankaikkiseen elämään.

Ja Herran Sanaa levitettiin kaikkeen siihen maakuntaan.

Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaapelkääväisiä ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimmäisiä miehiä ja nostivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan, ja ne ajoivat heidät pois alueiltansa.

Niin he pudistivat tomun jaloistansa heitä vastaan ja menivät Ikonioniin. Ja opetuslapset tulivat täytetyiksi ilolla ja Pyhällä Hengellä."

Apt.13:8-12,44-52

Paavali kaipaa tessalonikalaisia; 2:17-20

"Mutta kun meidät nyt, veljet, on hetkeksi aikaa erotettu teistä, ulkonaisesti, ei sydämeltä, niin on meille tullut yhä suurempi halu päästä näkemään teidän kasvojanne.

Sentähden olemme tahtoneet tulla teidän tyköne, minä, Paavali, puolestani, en vain kerran, vaan kahdestikin, mutta saatana on meidät estänyt.

Sillä kuka on meidän toivomme tai ilomme tai meidän kerskauksemme kruunu?

Ettekö myös te, meidän Herramme Jeesuksen edessä Hänen tulemuksessaan?

Sillä te olette meidän kunniamme ja meidän ilomme." 2:17-20

"Mutta kun meidät nyt, veljet, on hetkeksi aikaa erotettu teistä, ulkonaisesti, ei sydämeltä, niin on meille tullut yhä suurempi halu päästä näkemään teidän kasvojanne." 2:17

2:17 mutta - sentähden

Erotettu, aporfaniidzo - tarkoittaa, että ihmisellä ei ole vanhempia, apo tarkoittaa pois jostakin ja arfnidzo, tehdä orvoksi.

Paavali kaipaa sitä yhteyttä, mitä hän oli kokenut Tessalonikan uskoviensa kanssa. Hän ei ajattele, että tessalonikalaisilta olisi riistetty heidän opettajansa, silloin hän ja hänen työtoverinsa olisivat opetuslapsettomia apostoleita eli armeijattomia kenraaleita. Ero oli todellinen, mutta sydänten yhteys oli säilynyt. Siinä mielessä he olivat jatkuvasti heidän luonaan. Heidän rakkautensa innosta ja vilpittömyydestä kertoo se, että he näkivät vaivaa päästäkseen heidän luoksensa.

"Mutta nyt, kun Timoteus tuli teidän tyköänne meidän tykömme ja toi meille ilosanoman teidän uskostanne ja rakkaudestanne ja siitä, että te aina pidätte meitä rakkaassa muistossa ikävöiden meitä nähdäksenne niinkuin mekin teitä: sentähden olemme teidän uskostanne, veljet, saaneet lohdutusta teihin nähden kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme; sillä nyt me elämme, jos te seisotte lujina Herrassa.

Kuinka voimmekaan kyllin kiittää Jumalaa teidän tähtenne kaikesta siitä ilosta, mikä meillä teistä on Jumalamme edessä!

Öin ja päivin me mitä hartaimmin rukoilemme saadaksemme nähdä teidän kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu.

Mutta Hän itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja meidän Herramme Jeesus ohjatkoon meidän tiemme teidän tyköne." 1.Tess.3:6-11

"Sentähden olemme tahtoneet tulla teidän tykönnne, minä, Paavali, puolestani, en vain kerran, vaan kahdestikin, mutta saatana on meidät estänyt." 2:18

Minä Paavali - paljastaa kuka joutui ensimmäisenä vastustajien hampaisiin. He halusivat päästä uskovien luokse Tessalonikaan. Paholainen käytti ihmisiä välikappaleenaan, jotka eivät olleet kuuliaisia Jumalalle ja asetti esteet.

En vain kerran, vaan kahdestikin - tottelemattomuuden lasten kautta esteet oli jopa mahdotonta ylittää.

Paavali mainitsee nämä estäjät jakeessa 14, juutalaiset, jotka estivät mm. apostoleita puhumasta pakanoille heidän pelastumisensa. Estää - voidaan estää lapsia tulemasta Vapahtajan tykö, käymästä sisälle Jumalan valtakuntaan, puhumasta evankeliumia pakanoille, kastamasta uskoon tulleita, kielillä puhumasta, totuuden kuuliaisuudesta, vastaanottamasta veljiä, ja Pyhä Henkikin voi estää julistamasta Jumalan Sanaa.

"Voi teitä, te lainoppineet, kun te olette vieneet tiedon avaimen! Itse te ette ole menneet sisälle, ja sisälle meneviä te olette estäneet." Luuk.11:52

"Sillä kuka on meidän toivomme tai ilomme tai meidän kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te, meidän Herramme Jeesuksen edessä Hänen tulemuksessaan?" 2:19

Stefanos, kruunu, seppäle - on laakeriseppäle, jonka voittaja sai urheilukilpailussa, mutta sanaa käytettiin myös kuninkaan kruunusta. Apostoli sanoo tässä Tessalonikan uskovia toivokseen, ilokseen ja kruunukseen.

"Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta, kuin mikä siinä on luettavana ja minkä te myös ymmärrätte; ja minä toivon teidän loppuun asti ymmärtävän - niinkuin meitä osaksi myös olette oppineet ymmärtämään - että me olemme teidän kerskauksenne, samoin kuin tekni meidän, Herramme Jeesuksen päivänä." 2.Kor.1:13-14

"Sentähden, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja kruununi, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat!" Fil.4:1

"Sillä te olette meidän kunniamme ja meidän ilomme." 2:20

Heistä ei tulisi apostolin kunnia ja ilo joskus tulevaisuudessa, vaan he olivat sitä jo nyt. Tässä on sama ajatus kuin Korinttolaiskirjeissä, kun hän sanoo korinttolaisia suosituskirjeekseen.

Paavali kerskasi Jumalan työstä uskovissa ja antoi kaiken kunnian ja kiitoksen Jumalalle.

"Kehukoon sinua toinen, ei oma suusi; vieras, eikä omat huulesi." Snl.27:2

"Enkö minä ole vapaa? Enkö minä ole apostoli? Enkö ole nähnyt Jeesusta, meidän Herraamme? Ettekö te ole minun tekoni Herrassa?

Jos en olekaan apostoli muille, olen ainakin teille; sillä te olette minun apostolinvirkani sinetti Herrassa." 1.Kor.9:1-2 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

APOSTOLI PAAVALIN 1. KIRJE TESSALONIKALAISILLE; luku 3

Timoteus lähetettiin vahvistamaan teitä; 3:1-9
Rukous seurakunnan puolesta; 3:10-13

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

”Sentähden me, kun emme enää voineet kestää kauemmin, päätimme jäädä yksinämme Ateenaan, ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan palvelijan Kristuksen evankeliumissa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne, ettei kukaan horjuisi näissä ahdingoissa. Sillä itse te tiedätte, että meidät on semmoisiin pantu.

Sanoimmehan, kun olimme teidän tykönänne, teille jo edeltäpäin, että meidän oli ahdinkoon joutuminen, niinkuin on käynytkin ja te tiedätte käyneen.

Sentähden minä, kun en enää jaksanut kestää kauemmin, lähetinkin tiedustelemaan teidän uskoanne, ettei vain kiusaaja liene teitä kiusannut ja meidän vaivannäkömme mennyt hukkaan.

Mutta nyt, kun Timoteus tuli teidän tyköänne meidän tykömme ja toi meille ilosanoman teidän uskostanne ja rakkaudestanne ja siitä, että te aina pidätte meitä rakkaassa muistossa ikävöiden meitä nähdäkseen niinkuin mekin teitä: Sentähden olemme teidän uskostanne, veljet, saaneet lohdutusta teihin nähden kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme; sillä nyt me elämme, jos te seisotte lujina Herrassa.

Kuinka voimmekaan kyllin kiittää Jumalaa teidän tähtenne kaikesta siitä ilosta, mikä meillä teistä on Jumalamme edessä!” 3:1-9

Timoteus lähetettiin vahvistamaan teitä; 3:1-9

”Sentähden me, kun emme enää voineet kestää kauemmin, päätimme jäädä yksinämme Ateenaan,” 3:1

Paavali jätti Timoteuksen ja Silaksen Bereaan, kun eräät muut veljet saattoivat hänet Ateenaan. Nämä palasivat Bereaan ja he toivat Paavalilta terveiset, että Silaksen ja Timoteuksen piti tulla kiireimmin hänen luokseen.

Paavali oli edeltä matkustanut Korinttoon jo ennen kuin nämä kaksi työtoveria tulivat Makedoniasta. He tapasivat toisensa Korintossa. Apostoli Luukas ei mainitse Silaksen ja Timoteuksen olleen Ateenassa.

”Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagogaan. Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat Sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Kirjoituksia, oliko asia niin.

Ja monet heistä uskoivat, niin myös useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet.

Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali Bereassakin julisti Jumalan Sanaa, tulivat he sinnekin ylllyttämään ja kiihoittamaan kansaa.

Silloin veljet heti lähettivät Paavalin menemään meren rantaan; mutta sekä Silas että Timoteus jäivät Bereaan.

Ja Paavalin saattajat veivät hänet Ateenaan saakka, ja saatuaan vietäväksi Silaalle ja Timoteukselle käskyn mitä pikimmin tulla hänen luoksensa, he lähtivät sieltä pois. Apt.17:10-15

"ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan palvelijan Kristuksen evankeliumissa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne," 3:2 Seurakunta tarvitsi Timoteusta kipeämmin kuin Paavali. Tämä ratkaisi asian, ja siksi hän lähetti heidän luokseen lähimmän työtoverinsa vahvistamaan ja rohkaisemaan heitä uskossa.

Vahvistaa - tehdä lujaksi, vakaaksi, vakiinnuttaa

"Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niinkuin nisuja; mutta Minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään. Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi." Luuk.22:31-32

Rohkaista - kutsua viereen, lohduttaa ja kehottaa

"Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat.

Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myöskin lohdutus runsaana Kristuksen kautta." 2.Kor.1:3-5

"ettei kukaan horjuisi näissä ahdingoissa. Sillä itse te tiedätte, että meidät on semmoisiin pantu." 3:3

Ahdingot - Uskova ei saisi osoittautua heikoksi eikä vapista vastustajien edessä. Heillä ei ollut mitään syytä horjua eikä tuntea itseään epävarmaksi, vaikka he olivat ahdistuksessa.

Kukaan ei saanut luulla, että ulkonainen rauha ja menestys olivat todisteita oikeasta uskovana elämisestä, tai että vastoinkäymiset olivat osoitus Jumalan epäsuosiosta.

"Ja julistettuaan evankeliumia siinä kaupungissa ja tehtyään monta opetuslapsiksi he palasivat Lystraan ja Ikonioniin ja Antiokiaan ja vahvistivat opetuslasten sieluja ja kehoittivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: "Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan." Apt.14:21-22

"Me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, niinkuin oikein onkin, koska teidän uskonne runsaasti kasvaa ja keskinäinen rakkautenne lisääntyy itse kussakin, kaikissa teissä, niin että me itsekin Jumalan seurakunnissa kerskaamme teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissa, joita teillä on kestettävänä ja jotka ovat osoituksena Jumalan vanhurskaasta tuomiosta, että teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka tähden kärsittekin," 2.Tess.1:3-5

"Sanoimmehan, kun olimme teidän tykönänne, teille jo edeltäpäin, että meidän oli ahdinkoon joutuminen, niinkuin on käynytkin ja te tiedätte käyneen." 3:4

Uskon aikamuoto, imperfekti, viittaa siihen, että Paavali on sanonut tämän moneen kertaan. Hän varoittaa uskovia edessä olevista ahdistuksista. Uskovien tulee varautua vaikeuksiin, ei väistämättömänä ja sokeana kohtalona, vaan asiana, joka kuuluu Jumalan suunnitelmiin. Uskovaa kohtaavat ahdistukset eivät ole Jumalan rangaistusta. Ne ovat väistämätön seuraus siitä, että uskova elää pahassa maailmassa Jumalan mielen mukaan. Jumala voi käyttää vaikeuksia myös hengellisen kasvun edistämiseksi ja niin ollen omaksi kunniakseen.

"Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka Hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut." Room.8:28

"Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo.

Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu."

Room.5:1-5

"Sentähden minä, kun en enää jaksanut kestää kauemmin, lähetinkin tiedustelemaan teidän uskoanne, ettei vain kiusaaja liene teitä kiusannut ja meidän vaivannäkömme mennyt hukkaan." 3:5

Sen tähden - Apostoli Timoteus lähetettiin siis vainon, apostolin rakastavan huolenpidon ja pakollisen erossa olon vuoksi.

Tässä näkyy selvästi, että jos jostakusta on tullut uskova, niin hän on sitä ikuisesti. Apostoli tiesi tessalonikalaiisten todella tulleen uskoon. Nyt hän halusi tietää, oliko heidän uskonsa kestänyt ahdistuksissa, vai oliko kiusaukset voittanut heidät. Jos niin olisi käynyt, hänen työnsä heidän keskuudessaan olisi ollut turhaa.

"Autuas se mies, joka kiusauksen kestää, sillä kun hänet on koeteltu, on hän saava elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka Häntä rakastavat!

Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: "Jumala minua kiusaa"; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä Hän ketään kiusaa.

Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee; kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman. Älkää eksykö, rakkaat veljeni."

Jaak.1:12-16

"Mutta nyt, kun Timoteus tuli teidän tyköänne meidän tykömme ja toi meille ilosanoman teidän uskostanne ja rakkaudestanne ja siitä, että te aina pidätte meitä rakkaassa muistossa ikävöiden meitä nähdäkseenne niinkuin mekin teitä:" 3:6

Tessalonikalaiskirje kirjoitettiin välittömästi Timoteuksen saavuttua Korinttoon, jonne Paavali oli matkustanut Ateenasta. Apostoli Silasta ei mainita. Hän ei käynyt Tessalonikassa, vaan oli jollakin muulla Makedonian paikkakunnalla.

Timoteuksella oli hyviä uutisia, jotka rohkaisivat Paavalia. Apostoli sai iloita siitä, että seurakunta oli muistanut häntä rukouksissaan ja kaipasi häntä. Tämä oli myös osoitus heidän uskostaan.

"Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttoon.

Siellä hän tapasi erään Akylas nimisen juutalaisen, joka oli Pontosta syntyisin ja äsken tullut Italiasta, ja hänen vaimonsa Priskillan.

Klaudius oli näet käskenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta.

Ja Paavali meni heidän luoksensa.

Ja kun hänellä oli sama ammatti kuin heillä, jäi hän heidän luoksensa, ja he tekivät työtä yhdessä; sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä.

Ja hän keskusteli synagogassa jokaisena sapattina ja sai sekä juutalaisia

että kreikkalaisia uskomaan.

Ja kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, oli Paavali kokonaan antautunut Sanan julistamiseen ja todisti juutalaisille, että Jeesus on Kristus." Apt.18:1-5

"sentähden olemme teidän uskostanne, veljet, saaneet lohdutusta teihin nähden kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme;" 3:7

"Mutta kun he vastustivat ja herjasivat, pudisti hän vaatteitansa ja sanoi heille: "Tulkoon teidän verenne oman päänenne päälle! Viaton olen minä; tästedes minä menen pakanain tykö." Apt.18:6

Ahdistuksen ja hädän syytä ei mainita. Mutta Apt.18:6 kertoo vastustuksesta, ja myös että juutalaisten suuri etsikkoaika on päättymässä. Jumalan tuomio ja rangaistus on kohtaava koko Israelin kansaa ja Danielin kirjan 9 luvun viimeinen vuosiviikko aurinkovuosien mukaan on päättymässä.

Pian Silaksen ja Timoteuksen Korinttoon saapumisen jälkeen tilanne oli kehittynyt sellaiseksi, että Herran täytyi ilmestyä palvelijalleen ja rohkaista häntä.

Paavali teki työtä kovassa paineessa ja Timoteus tuli juuri oikealla hetkellä lohduttamaan häntä. Hänelle oli suuri helpotus kuulla, että tessalonikalaiset olivat pysyneet lujina uskossa horjahtamatta totuuden Sanasta.

"Ja Herra sanoi yöllä näyssä Paavalille: "Älä pelkää, vaan puhu, äläkä vaikene, sillä Minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan ole ryhtyvä sinuun tehdäkseen sinulle pahaa, sillä Minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa".

Niin hän viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta opettaen heidän keskuudessaan Jumalan Sanaa." Apt.18:9-11

"sillä nyt me elämme, jos te seisotte lujina Herrassa." 3:8

Asiayhteys tässä todistaa sitä, että Paavalia yhdistivät lujat siteet hänen perustamiin seurakuntiin. Uskovien tuli pysyä lujina evankeliumin totuudessa ja uskossa Herraan Jeesukseen ja Hänen tunnustamisessa ja uskon tekojen toteuttamisessa käytännössä.

"Kuinka voimmekaan kyllin kiittää Jumalaa teidän tähtenne kaikesta siitä ilosta, mikä meillä teistä on Jumalamme edessä!" 3:9

Apostoli oli laskenut uskolle hyvän ja varman perustuksen Tessalonikassa. Hän oli täysin tietoinen siitä, ettei hänellä ollut oikeutta ottaa kunniaa tapahtuneesta, vaan kaikki kunnia kuului yksin Jumalalle. Paavali ei löytänyt sanoja ilmaisemaan kiitollisuuttaan, että tessalonikalaiset olivat tulleet uskoon ja pysyneet lujina uskossa.

Rukous seurakunnan puolesta; 3:10-13

"Öin ja päivin me mitä hartaimmin rukoilemme saadaksemme nähdä teidän kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu.

Mutta Hän itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja meidän Herramme Jeesus ohjatkoon meidän tiemme teidän tyköenne.

Ja teille Herra antakoon yhä enemmän ja runsaammin rakkautta toisianne kohtaan ja kaikkia kohtaan, niinkuin meilläkin on teitä kohtaan, vahvistaaksensa teidän sydämenne nuhteettomiksi pyhyudessa meidän Jumalamme ja Isämme edessä, meidän Herramme Jeesuksen tulemuksessa, kun Hän tulee kaikkien pyhiensä kanssa." 3:10-13

"Öin ja päivin me mitä hartaimmin rukoilemme saadaksemme nähdä teidän kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu." 3:10
 Apostoli tiesi heissä olevan puutteita ja hän oli halukas tekemään vielä työtä heidän keskuudessaan auttaakseen heitä tiellä eteenpäin. Pelkkä "sydänten yhteys" voi tyydyttää hetkellisesti, mutta ei ajan mittaan. Paavalin harras rukous johtui myös siitä, että paholainen oli estänyt häntä pääsemästä heidän luokseen. Tekstissä ei sanota suoraan, mitä puutteita heidän uskossaan oli, mutta kummastakin apostolin kirjeestä ilmenee, että he tarvitsivat lisää tietoa uskossa kuolleista ja Herran takaisin tulemisesta.

"Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen Hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta muistan, aina rukouksissani anoen, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tyköne. Sillä minä ikävöitsen teitä nähdä, voidakseni antaa teille jonkun hengellisen lahjan, että te vahvistuisitte, se on, että me yhdessä ollessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun." Room.1:9-12

"Mutta Hän itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja meidän Herramme Jeesus ohjatkoon meidän tiemme teidän tyköne." 3:11
 3:11 "Er aber, Gott, unser Vater, und unser Herr Jesus *Christus* schicke unsern Weg zu euch." Luther 1540
 "ja meidän Herramme Jeesus *Kristus* ohjatkoon.." Luther 1540; Biblia
 Apostoli on ilmaissut monessa kohdassa halunsa päästä takaisin Tessalonikaan, mutta tähän asti se ei ole onnistunut. Ainoastaan Jumala voi avata ovet ja raivata esteet. Ja siksi hän rukoilee Jumalalta, että pääsisi ystäviensä luokse.
 "Ja Herra ohjatkoon teidän sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen." 2.Tess.3:5

Ohjata - johdatus, johto, ohjaus, neuvo

"Kuule, poikani, ja ota Sanani varteen, niin elämäsi vuodet enentyvät. Minä neuvon sinut viisauden tielle, ohjaan sinut oikeille teille. Käydessäsi eivät askeleesi ahtaalle joudu; juostessasi et kompastu. Tartu kiinni kuritukseen äläkä hellitä; säilytä se, sillä se on sinun elämäsi." Snl.4:10-13
 "Oikeamielisiä ohjaa heidän nuhteettomuutensa, mutta uskottomat hävittää heidän vilppinsä." Snl.11:3
 "Ihmisen sydän aivoittelee hänen tiensä, mutta Herra ohjaa hänen askeleensa." Snl.16:9

"Monet ovat miehen mielessä aivoitukset, mutta Herran neuvo on pysyväinen." Snl.19:21
 "Herralta tulevat miehen askeleet; mitäpä ymmärtäisi tiestänsä ihminen itse?" Snl.20:24
 "Kuule, poikani, ja viisastu, ja ohjaa sydämesi oikealle tielle. Älä oleskele viininjuomarien parissa äläkä lihansyömäriä. Sillä juomari ja syömäri köyhtyy, ja unteluus puettaa ryysyihin. Kuule isääsi, joka on sinut siittänyt, äläkä äitiäsi halveksi, kun hän on vanhennut.
 Osta totuutta, älä myy, osta viisautta, kuria ja ymmärrystä." Snl.23:19-21

"Ja teille Herra antakoon yhä enemmän ja runsaammin rakkautta toisianne kohtaan ja kaikkia kohtaan, niinkuin meilläkin on teitä kohtaan," 3:12 Paavali rukoili toiseksi, että Herra lisäisi tessalonikalaisten rakkautta. Tämä oli yksi niistä puutteista, joiden poistamisessa Paavali olisi tahtonut auttaa. Uskovien rakkaus tulee ulottua seurakunnan ulkopuolelle, kaikkiin ihmisiin. Ainoastaan Jumala voi saada aikaan sellaista rakkautta.

Ei siis riitä, että meillä on rakkautta, vaan uskovan tulee olla täynnä rakkautta.

Tessalonikan seurakunta koki vainoja, siksi heidän tuli rakastaa myös vihollisiaan.

"Mutta teille, jotka kuulette, Minä sanon: rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parjaavat.

Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa hänelle toinenkin, ja jos joku ottaa sinulta vaipan, älä häneltä kiellä ihokastasikaan.

Anna jokaiselle, joka sinulta anoo, äläkä vaadi takaisin siltä, joka sinun omaasi ottaa.

Ja niinkuin te tahdotte ihmisten teille tekevän, niin tehkää tekin heille.

Ja jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mitä kiitosta teille siitä tulee? Rakastavathan syntisetkin niitä, jotka heitä rakastavat. Ja jos teette hyvää niille, jotka teille hyvää tekevät, mitä kiitosta teille siitä tulee? Niinhän syntisetkin tekevät.

Ja jos te lainaatte niille, joilta toivotte saavanne takaisin, mitä kiitosta teille siitä tulee? Syntisetkin lainaavat syntisille saadakseen saman verran takaisin.

Vaan rakastakaa vihollisianne ja tehkää hyvää ja lainatkaa, toivomatta saavanne mitään takaisin; niin teidän palkkanne on oleva suuri, ja te tulette Korkeimman lapsiksi, sillä Hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille." Luuk.6:27-35

"vahvistaaksensa teidän sydämenne nuhteettomiksi pyhydessä meidän Jumalamme ja Isämme edessä, meidän Herramme Jeesuksen tulemuksessa, kun Hän tulee kaikkien pyhiensä kanssa." 3:13

Herran omien tulee vahvistua ja kasvaa rakkaudessa ja pyhydessä.

Kaikkien pyhiensä kanssa viittaa enkeleihin ja myös Jumalan pyhiin eli pelastettuihin. Enkeleillä on oma valtava osuutensa Kristuksen paluuseen liittyvissä tapahtumissa.

"Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit Hänen kanssaan, silloin Hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle." Matt.25:31

"Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseseen." 1.Tess.5:23 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

APOSTOLI PAAVALIN 1. KIRJE TESSALONIKALAISILLE; luku 4

Jumalan tahdon mukaan eläminen; 4:1-12
 Herran Jeesuksen takasin tulemus; 4:13-18

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Sitten vielä, veljet, me pyydämme teitä ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa, että te, niinkuin olette meiltä oppineet, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset, niinkuin vaellattekkin, siinä yhä enemmän varttuisitte.

Tiedättehän, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen kautta teille antaneet.

Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne, että kartatte haureutta, että kukin teistä tietää ottaa oman vaimon pyhydessä ja kunniaassa, ei himon kiihkossa niinkuin pakanat, jotka eivät Jumalaa tunne; ettei kukaan sorra veljeänsä eikä tuota hänelle vahinkoa missään asiassa, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, niinkuin myös ennen olemme teille sanoneet ja todistaneet. Sillä ei Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhitykseen.

Sentähden, joka nämä hylkää, ei hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka myös antaa Pyhän Henkensä teihin.

Veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne; niin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa.

Mutta me kehoitamme teitä, veljet, siinä varttumaan yhä enemmän ja katsomaan kunniaksenne, että elätte hiljaisuudessa ja toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä käsillänne, niinkuin olemme teitä käskeneet, että vaelluksessanne olisitte säädylliset ulkopuolella olevia kohtaan ettekä olisi kenenkään avun tarpeessa." 4:1-12

Jumalan tahdon mukaan eläminen; 4:1-12

"Sitten vielä, veljet, me pyydämme teitä ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa, että te, niinkuin olette meiltä oppineet, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset, niinkuin vaellattekkin, siinä yhä enemmän varttuisitte." 4:1

Miten meidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle kaikessa otollisia? Tästä alkaa kirjeen käytännöllinen ja kehottava osa. Uskovien rakkauden velvollisuus ja osuus on siinä, että he olisivat arvollisia, nuhteettomia eli rikkeettömiä Hänen pyhydessä Herramme tulemuksessa ja olla valvovia ja aina valmiina, milloin Hän tulee takaisin. Uskovien tulee vaeltaa apostolien opettamaa vanhurskauden, rakkauden totuuden kaitaa elämän tietä kirjoitetun Sanan valossa, ja siksi apostoli kehottaa ja muistuttaa, mitä he olivat oppineet, kun hän oli heidän luonaan.

"Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niinkuin tyhvät, vaan niinkuin viisaat, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha. Älkää sentähden olko mielettömät, vaan ymmärtäkää, mikä Herran tahto on." Ef.5:15-17

"Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti, että minä, tulimpa sitten teidän tyköne ja näin teidät tai olin tulematta, saan kuulla teistä, että te pysytte samassa hengessä ja yksimielisinä taistelette minun kanssani evankeliumin uskon puolesta, vastustajia

missään kohden säikähtämättä; ja se on heille kadotuksen, mutta teille pelastuksen merkki, merkki Jumalalta." Fil.1:27-28

"Sitä varten me aina rukoilemmekin teidän puolestanne, että meidän Jumalamme katsoisi teidät kutsumisensa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi täydelliseksi kaiken teidän halunne hyvään ja teidän uskonne teot, että meidän Herramme Jeesuksen Nimi teissä kirkastuisi ja te Hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan." 2.Tess.1:11-12

"Tiedättehän, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen kautta teille antaneet." 4:2

Apostoli muistuttaa Herran arvovallalla - Hän muistuttaa teitä kaikesta, Pyhä Henki. Hän käyttää isällistä sanaa käskyt, koska hän uskoo uskovien ymmärtävän sen oikealla tavalla, kuuliaisuutena Isän käskyille. Käskyjen antaminen Herran Jeesuksen kautta muistuttaa, että heidän velvollisuutensa on noudattaa niitä rakkaudesta Jumalaan.

"Herran laki on täydellinen; se virvoittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee tyhmästä viisaan.

Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät.

Herran pelko on puhdas, se pysyy iäti. Herran oikeudet ovat todet, kaikki tyynni vanhurskaat.

Ne ovat kalliimmat kultaa, puhtaan kullan paljoutta, makeammat hunajaa ja mehiläisen mettä.

Myös sinun palvelijasi ottaa niistä vaarin, niiden noudattamisesta on suuri palkka." Ps.19:8-12

"Säilytä, poikani, Isäsi käsky äläkä hylkää äitisi opetusta.

Pidä ne aina sydämellesi sidottuina, kääri ne kaulasi ympärille.

Kulkiessasi ne sinua taluttakoot, maatessasi sinua vartioikoot, herätessäsi sinua puhutelkoot.

Sillä käsky on lamppu, opetus on valo, ja kurittava nuhde on elämän tie, että varjeltuisit pahasta naisesta, vieraan vaimon liukkaasta kielestä."

Snl.6:20-24

"Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne, että kartatte haureutta," 4:3

Pyhä - tässä tarkoittaa Jumalalle erottautumista. Ja oli Jumalan tahto ja sen tulisi olla myös uskovien tahto. Jumalan tahto on, että Hänen lapsensa kasvavat pyhyudessa ja pyrkivät elämään Hänen tahtonsa mukaan. Pyhitys - tarkoittaa täydellistä Jumalalle antautumista ja erottautumista kaikesta pahuudesta. Vaikka tässä puhutaan perheellisille, niin haureuden kielto koskee samalla kaikkia uskovia.

Yksi Herran Jeesuksen suorittaman työn päämääristä on uskovien pyhittäytyminen. Kristus ei ole synnin palvelija.

Pakanoiden parissa haureutta ei pidetty syntinä, siksi se tässä mainitaan erikseen.

Korintossa, josta apostoli kirjoitti tämän kirjeen, haureus oli hyvin tavallinen synty.

Kreikankielen sana "porneia", haureus kattaa kaikki luvattoman seksuaalisen kansakäymisen muodot.

"Sillä Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempää kuormaa kuin nämä välttämättömät: että kartatte

epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta. Jos te näitä vältätte, niin teidän käy hyvin. Jääkää hyvästi!" Apt.15:28-29

"Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan." 1.Kor.6:18

"Mutta haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne - niinkuin pyhien sopii - älköön myös rivoutta tai tyhmää lorua tai ilvehtimistä, jotka ovat sopimattomia, vaan paremmin kiitosta.

Sillä sen te tiedätte ja tunnette, ettei yhdelläkään haureellisella eikä saastaisella eikä ahneella - sillä hän on epäjumalanpalvelija - ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa.

Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että Hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä pesten, Sanan kautta, saadakseensa asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton." Ef.5:3-5,25-27

"että kukin teistä tietää ottaa oman vaimon pyhyudessa ja kunniaassa," 4:4
"und ein jeglicher unter euch wisse sein Gefäß zu behalten in Heiligung und Ehren." Luther 1540

"että kukin teistä tietää pitää oman *astiansa/vaimonsa* pyhyudessa ja kunniaassa" Novum Testamentum; Biblia

khastai - hankkia, pitää omistaa

Vaimo - Kreikankielen sana "skenos" merkitsee astia ja tästä sanasta on kaksi päätulkintaa: Apostoli Pietari käyttää kirjeessään vaimosta - heikompi astia - ja jotkut kääntäjät ovat käyttäneet kirjaimellisesti "oma astia" ja "oma ruumis".

Apostoli edellyttää, että jokainen hallitsee myös oman ruumiinsa, vaikka avioliitosta sanotaan miehen ja vaimon kohdalla: "Vaimon ruumis ei ole hänen omassa, vaan hänen miehensä vallassa; samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa, vaan vaimon vallassa." 1.Kor.7:4

Pakanoina he olivat eläneet saastaisuudessa ja vääryydessä. Mutta nyt uskovina heidän oli palveltava Herraa Kristusta. Heidän tuli elää pyhää uskonelämää Hänen kunniaukseen.

"Mutta mitä siihen tulee, mistä kirjoititte, niin hyvä on miehelle olla naiseen ryhtymättä; mutta haureuden syntien välttämiseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa, ja kullakin naisella aviomiehensä.

Täyttäköön mies velvollisuutensa vaimoansa kohtaan, ja samoin vaimo miestänsä kohtaan." 1.Kor.7:1-3

"Samoin te, miehet, eläkää taidollisesti kukin vaimonne kanssa, niinkuin heikomman astian kanssa, ja osoittakaa heille kunnioitusta, koska he ovat elämän armon perillisiä niinkuin tekin; etteivät teidän rukouksenne estyisi." 1.Piet.3:7

"ei himon kiihkossa niinkuin pakanat, jotka eivät Jumalaa tunne;" 4:5
Pakanat olivat vieraantuneet Jumalasta ja harjoittivat haureutta ja kerskuivat sillä. Se muodostui heidän kunniaukseen ja jopa uskonnolliseksi rituaaliksi. Eikä paljoa voinut odottaakaan pakanoilta, jotka olivat mieleltään vieraantuneet Jumalasta, eivätkä tunteneet Häntä. He eivät enää kyenneet erottamaan hyvää pahasta ja heidän omatuntonsa oli niin turtunut, etteivät he kyenneet näkemään siinä mitään väärää.

Tietämättömyys Jumalasta johtaa epäpuhtauteen ja saastaisuuteen. Jumalasta erossa oleva on siis aina saastainen ja vailla Jumalan kirkkautta.

Jumalan tunteminen on perustus, jonka varassa ihmisen on mahdollista elää puhtaana.

"Sillä jumalaton kerskaa omista himoistansa, ja kiskuri kiroaa, pilkkaa Herraa." Ps.10:3

"Hän nosti taivaalle itätuulen ja ajoi Voimallaan esiin etelätuulen; Hän antoi sataa heille lihaa kuin tomua, siivekkäitä lintuja kuin meren hiekkaa; Hän pudotti ne leirinsä keskeen, yltympäri asuntonsa. Niin he söivät ja tulivat kylläisiksi; mitä he olivat himoinneet, sitä Hän salli heidän saada." Ps.78:26-29

"Säilytä, poikani, isäsi käsky äläkä hylkää äitisi opetusta. Pidä ne aina sydämellesi sidottuina, kääri ne kaulasi ympärille. Kulkiessasi ne sinua taluttakoot, maatessasi sinua vartioikoot, herätessäsi sinua puhutelkoot.

Sillä käsky on lamppu, opetus on valo, ja kurittava nuhde on elämän tie, että varjeltuisit pahasta naisesta, vieraan vaimon liukkaasta kielestä.

Älköön sydämesi himoitko hänen kauneuttaan, älköönkä hän sinua katseillaan vangitko.

Sillä porttonaisen tähden menee leipäkakkukin, ja naitu nainen pyydystää kallista sielua." Snl.6:20-26

"Sen minä siis sanon ja varoitan Herrassa: älkää enää vaeltako, niinkuin pakanat vaeltavat mielensä turhuudessa, nuo, jotka, pimentyneinä ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan tietämättömyyden tähden ja sydämensä paatumuksen tähden, ovat päästäneet tuntuksa turtumaan ja heittäytyneet irstauden valtaan, harjoittamaan kaikkinaista saastaisuutta, ahneudessa.

Mutta näin te ette ole oppineet Kristusta tuntemaan, jos muutoin olette Hänestä kuulleet ja Hänessä opetusta saaneet, niinkuin totuus on Jeesuksessa: että teidän tulee panna pois vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten, ja uudistua mielenne hengeltä ja pukea päällenne uusi ihminen, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen." Ef.4:17-24

"ettei kukaan sorra veljeänsä eikä tuota hänelle vahinkoa missään asiassa, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, niinkuin myös ennen olemme teille sanoneet ja todistaneet." 4:6

Tämäkin jae viittaa erityisesti luonnottomiin seksuaalisuhteisiin. Sana veljeänsä tekee rikkomuksesta vakavamman, ihminen tekee syntiä veljeä vastaan.

Ensikädessä tämä merkitsee, ettei uskova saa olla sukupuoliyhteydessä toisen uskovan puolison kanssa, eikä erota mennäkseen tämän kanssa naimisiin - Älä tee huorin. Uskova ei saa ottaa sitä, mikä kuuluu toiselle - Älä varasta ja älä himoitse lähimmäisesi puolisoa.

"Sillä ei Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhitykseen." 4:7

Jumala kutsui meidät armossaan ja rakkaudessaan yhteyteensä, ja että me antautuisimme Hänelle ja eläisimme Hänelle.

Saastaisuus tarkoittaa tässä moraalista epäpuhtautta. Todellisen uskovan elämässä näkyy lisääntyvä pyhyys.

Jumala itse on meidät siihen kutsunut, ja siksi meidän velvollisuutemme on karttaa kaikkea epäpyhää ja saastaisuutta.

Varoitus!

"Älkää saastuttako itseänne millään näistä, sillä näillä kaikilla ovat itsensä saastuttaneet ne kansat, jotka Minä karkoitan teidän tieltänne. Ja maa tuli saastaiseksi, ja Minä kostin sille sen pahat teot, niin että maa oksensi ulos asujamensa.

Sentähden noudattakaa Minun käskyjäni ja säädöksiäni älkääkään mitään näistä kauhistuksista tehkö, älköön maassa syntynyt älköönkään muukalainen, joka asuu teidän keskellänne - sillä kaikkia näitä kauhistuksia ovat tehneet tämän maan asukkaat, jotka olivat ennen teitä, niin että maa tuli saastaiseksi - ettei maa teitäkin oksentaisi, jos te sen saastutatte, niinkuin se on oksentanut ulos sen kansan, joka oli ennen teitä."

3.Moos.18:24-28

Toteutuma

"Ja minulle tuli tämä Herran Sana: "Ihmislapsi, kun Israelin heimo asui maassansa, he saastuttivat sen vaelluksellaan ja teoillaan. Niinkuin kuukautistilan saastaisuus oli Minun edessäni heidän vaelluksensa. Niin Minä vuodatin kiivauteni heidän ylitsensä veren tähden, jota he olivat vuodattaneet maassa, ja heidän kivijumalainsa tähden, joilla he olivat sen saastuttaneet.

Ja Minä hajotin heidät pakanakansojen sekaan, ja heidät siroteltiin muihin maihin. Vaelluksensa ja tekojensa mukaan Minä heidät tuomitsin. Niin he tulivat pakanakansain sekaan; minne tulivatkin, he häpäisivät Minun pyhän Nimeni, kun heistä sanottiin: 'Nämä ovat Herran kansa, mutta heidän on täytynyt lähteä pois Hänen maastansa.'" Hes.36:16-20

"Sentähden, joka nämä hylkää, ei hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka myös antaa Pyhän Henkensä teihin." 4:8

Herran opetuksen ja käskyjen halveksiminen merkitsee Jumalan hylkäämistä. Jokaisen uskovan on kutsunut Jumala, joka on myös antanut Pyhän Henkensä heihin asumaan.

"Joka kuulee teitä, se kuulee Minua, ja joka hylkää teidät, hylkää Minut; mutta joka Minut hylkää, hylkää Hänet, joka on Minut lähettänyt."

Luuk.10:16

"Älkääkään saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka." Ef.4:30

"Veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne;" 4:9

Apostoli siirtyy nyt uuteen aiheeseen - Rakkaus. Ensimmäisenä Jumala vaikuttaa uskovan sydämessä rakkauden Jumalaan, joka on kaikkien käskyjen perusta ja on myös perusta kaikelle lähimmäisen rakkaudelle.

Ja toiseksi Hän vaikuttaa tahtomisen ja tekemisen, niin että uskova alkaa rakkaudesta Jumalaan noudattaa Hänen käskyjään ja ilman rakkautta sillä ei ole mitään hengellistä ja iankaikkista arvoa. Vain Hänen armossaan ja rakkaudessaan on mahdollista elää rakkauden totuudessa pyhitettyä elämää. Uskovat olivat oppineet rakastamaan, sillä Jumala on ensin rakastanut ja Hänen Henkensä vaikutti heidän sydämissään. Jumala oli ollut heidän Opettajansa.

Veljellinen rakkaus - tämä kuvaa uskovien keskinäistä rakkautta.

Tessalonikalaiset olivat tunnettuja hyvydestään ja rakkaudestaan.

He olivat osallistuneet pyhille järjestettyihin keräyksiin.

Kreikankielessä on neljä rakastamista merkitsevää teonsanaa: erao - intohimoinen rakkaus, stergo - luonnollinen, inhimillinen rakkaus läheisten välillä, fileo - ystävyys rakkaus sekä agapao - jumalallinen rakkaus, joka rakastaa vapaasti kaikesta huolimatta, vaatimuksetta. "Sentähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat." Matt.7:12

"Opettaja, mikä on suurin käsky laissa?"

Niin Jeesus sanoi hänelle: "'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi'.

Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky.

Toinen, tämän vertainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'.

Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat." Matt.22:36-40

"Uuden käskyn Minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin Minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.

Siitä kaikki tuntevat teidät Minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus." Joh.13:34-35

"Tämä on Minun käskyni, että te rakastatte toisianne, niinkuin Minä olen teitä rakastanut.

Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäväinsä edestä.

Te olette Minun ystäväni, jos teette, mitä Minä käsken teidän tehdä."

Joh.15:12-14

"niin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me kehoitamme teitä, veljet, siinä varttumaan yhä enemmän" 4:10

Uskovat olivat osoittaneet rakkauttaan, ei vain omassa, vaan myös naapuri seurakunnissa. Kaikkiällä Makedoniassa, missä oli uskovia - me tunnumme vain muutaman tällaisia paikkakuntia, nimittäin Filippiin ja Berean ja myös tessalonikalaiisten veljesrakkaus oli tullut tunnetuksi.

"Mutta koska minulla nyt ei enää ole tilaa näissä paikkakunnissa ja kun jo monta vuotta olen halunnut tulla teidän tyköne, niin minä, jos milloin Hispaniaan matkustan, tulen luoksenne, sillä minä toivon sieltä kautta matkustaessani näkeväni teidät ja teidän avullanne pääseväni sinne, kunhan ensin olen vähän saanut iloita teidän seurastanne.

Mutta nyt minä matkustan Jerusalemiin viemään pyhille avustusta.

Sillä Makedonia ja Akaia ovat halunneet kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhyydessä.

Niin he ovat halunneet, ja he ovatkin sen heille velkaa; sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä maallisilla.

Kun olen tehtäväni suorittanut ja heille tämän hedelmän perille vienyt, lähdän teidän kauttanne Hispaniaan; ja minä tiedän, että tullessani teidän tyköne tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukanani."

Room.15:23-29

"Mutta me saatamme teidän tietoonne, veljet, mitä Jumalan armo on vaikuttanut Makedonian seurakunnissa: että, vaikka he olivatkin monessa ahdistuksen koetuksessa, niin oli heidän ilonsa heidän suuressa köyhyydessäänkin niin ylenpalttinen, että he alttiisti antoivat runsaita lahjoja.

Sillä voimiensa mukaan, sen minä todistan, jopa yli voimiensakin he antoivat omasta halustansa, paljolla pyytämisellä anoen meiltä sitä suosiota, että pääsisivät osallisiksi pyhien avustamiseen; eivätkä he

vain tehneet, niinkuin me olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin, ennen kaikkea Herralle ja sitten meille, Jumalan tahdosta, niin että me kehoitimme Tiitusta, niinkuin hän jo oli alkanut, saattamaan teidän keskuudessanne päätökseen tämänkin rakkaudentyön." 2.Kor.8:1-6

"ja katsomaan kunniaksenne, että elätte hiljaisuudessa ja toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä käsillänne, niinkuin olemme teitä käskeneet," 4:11

Apostoli esittää kolmikohtaisen kehotuksen: Uskovien tulee elää hiljaisuudessa, toimittaa omia tehtäviään ja tehdä työtä käsillään.

1) Elää hiljaisuudessa - Hiljaisa on yhteydessä myös sävyisä merkitykseen, joka tarkoittaa ei vaitioloa, vaan ennen kaikkea sellaista, joka ei ole suuna päänä ensimmäisenä pitämässä puoliaan.

Sävyisä, hiljainen asenne kertoo, miten nöyrä ihminen asennoituu tässä pahassa maailmassa kohtaamiinsa vaikeuksiin.

Tämän vastakohtana on jumalaton ja ylpeä ihminen, joka elää ja toimii Jumalasta välittämättä oman tahtonsa mukaan. Usein nämä jumalattomat menestyvät ja saavat osansa täällä ajallisessa ajassa ja lopulta heidän onnensa romahtaa lopullisesti, kuten Psalmissa 73 kerrotaan jumalattoman menestymisestä.

Hiljaiselle ihmiselle on ominaista, että hän ei taistele samoilla aseilla eikä vastaa samalla tavalla kuin jumalaton, vaan jättää asiansa Herran haltuun ratkaistavaksi, joka oikein tuomitsee ja odottaa Hänen apuaan.

"Kaiken on Herra tehnyt määrätarkoitukseen, niinpä jumalattomankin onnettomuuden päivän varalle." Snl.16:4

"Autuaita ovat hiljaiset, sillä he saavat maan periä." Matt.5:5

"Sillä se on armoa, että joku omantunnon tähden Jumalan edessä kestää vaivoja, syyttömästi kärsien.

Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos te olette kärsivällisiä silloin, kun teitä syntienne tähden piestään? Mutta jos olette kärsivällisiä, kun hyvien tekojenne tähden saatte kärsiä, niin se on Jumalan armoa.

Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan, että te noudattaisitte Hänen jälkiänsä, joka "ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta ollut", joka Häntä herjattaessa ei herjannut takaisin, joka kärsiessään ei uhannut, vaan jätti asiansa sen haltuun, joka oikein tuomitsee, joka "itse kantoi meidän syntimme" ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja Hänen "haavainsa kautta te olette paratut." 1.Piet.2:19-24

2) Toimittaa omia tehtäviään - Raamatussa työ merkitsee tehdä, valmistaa, suorittaa ja palvella.

3) Ja tehdä työtä omilla käsillä - Jo Jumalan luomisjärjestyksessä on työ määrätty kaikkien ihmisten osaksi. Ja sillä on varsin keskeinen sija Raamatussa ja jokaisen työkykyisen tulee tehdä työtä omilla käsillään. Jo Adam teki työtä, viljeli, varjeli ja hallitsi ja teki maan itselleen alamaiseksi. Syntiinlankeemuksen jälkeen Jumala on määrännyt hienlain, joka teki työn vaikeaksi ja raskaaksi.

Uskovan tulee tehdä työtä sydäimestä, ei silmänpalvelijana, murehtimatta, rukoillen ja Herran Nimessä kiittäen Jumalaa ja sen voiman mukaan, minkä Jumala antaa, ja jotta olisi tarvittava elanto itselle ja perheelleen ja antaa tarvitsevallekin.

Kuusi päivää tee työtä! Jumala siunaa uskovan kättenteot ja työmies on palkkansa ansainnut.

"Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestystä meille kättemme työn; niin, suo menestystä meidän kättemme työn." Ps.90:17
 "Mene, laiska, muurahaisen tykö, katso sen menoja ja viisastu." Snl.6:6
 "Joka peltonsa viljelee, saa leipää kyllin, mutta tyhjän tavoittelija on mieltä vailla." Snl.12:11
 "Heitä työsi Herran haltuun, niin sinun hankkeesi menestyvät." Snl.16:3

"Sillä me olemme kuulleet, että muutamat teidän keskuudessanne vaeltavat kurittomasti, eivät tee työtä, vaan puuhailevat sellaisessa, mikä ei heille kuulu.

Semmoisia me käskemme ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa, tekemään työtä hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä.

Mutta te, veljet, älkää väsykö tekemästä sitä, mikä hyvää on.

Mutta jos kuka ei tottele sitä, mitä me tässä kirjeessä olemme sanoneet, niin merkitkää hänet älkääkä seurustelko hänen kanssaan, että hän häpeäisi.

Älkää kuitenkaan pitkö häntä vihollisena, vaan neuvokaa niinkuin veljeä." 2.Tess.3:11-15

"että vaelluksessanne olisitte säädyllyset ulkopuolella olevia kohtaan ettekä olisi kenenkään avun tarpeessa." 4:12

Ulkopuolella olevat eivät ymmärtäneet evankeliumin siunauksia, mutta heidän oli helppo huomata uskon tulleiden elämäntavassa tapahtuvat muutokset.

Apostoli piti tärkeänä oikeaa käytöstä seurakuntaan kuulumaattomia kohtaan. Emme saa olla tälläkään alueella maailmalle loukkaukseksi.

"Vaelluksessanne olkaa viisaat ulkopuolella olevia kohtaan, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä.

Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itse kullekin vastata." Kol.4:5-6

"Rakkaani, niinkuin outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parjaavat teitä niinkuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä."

1.Piet.2:11-12

Herran Jeesuksen takasin tulemus; 4:13-18

"Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole.

Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä Hänen kanssaan.

Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet.

Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.

Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla." 4:13-18

"Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole." 4:13

Apostoli siirtyy nyt uuteen aiheeseen, Herramme takaisin tulemukseen. Apostolin opetus Herran toisesta tuleuksesta oli aiheuttanut Tessalonikassa kaksikin ongelmaa: Jotkut uskovat odottivat toimeettomina Kristuksen pikaista paluuta; toiseksi he pelkäsivät, etteivät kuolleet uskovat ehkä pääsisi osallisiksi ylösnousemukseen. Hän antaa selkeän ja varman Herran vastauksen epätietoisuuteen ja kehottaa uskovia ahkeruuteen ja valvomaan.

Hänen rakkautensa tessalonikalaisia kohtaan näkyy siinä, että hän tässä kirjeessä käyttää sanaa - veljet. Jumalan perheväelle Herran tulemus on hyvin lohdullinen sanoma ja tapahtuma, kun taas maailmalle Hän tulee Tuomarina ja Herran päivä on julkinen ja peljättävä.

Poisnukkuneet - käytettiin ilmaisua kuolleista. Se oli juutalaisten yleisesti käyttämä tapa, mutta se esiintyi myös pakanoiden parissa. Uskovat rakastivat tätä ilmaisua, koska Herra Jeesus oli käyttänyt sitä. Ylösnoussut Vapahtaja on kukistanut ja voittanut kuoleman. Hän on kuolemankin Herra ja Hänellä on kuoleman ja tuonelan avaimet. Avaimet Raamatussa edustavat valtaa.

"Jeesus vastasi: "Eikö päivässä ole kaksitoista hetkeä? Joka vaeltaa päivällä, se ei loukkaa itseänsä, sillä hän näkee tämän maailman valon. Mutta joka vaeltaa yöllä, se loukkaa itsensä, sillä ei hänessä ole valoa."

Näin Hän puhui, ja sitten Hän sanoi heille: "Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta Minä menen herättämään hänet unesta".

Niin opetuslapset sanoivat Hänelle: "Herra, jos hän nukkuu, niin hän tulee terveeksi".

Mutta Jeesus puhui hänen kuolemastaan; he taas luulivat Hänen puhuneen unessa-nukkumisesta.

Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: "Lasarus on kuollut, ja Minä iloitsen teidän tähtenne siitä, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte; mutta menkäämme hänen tykönsä".

Kun Martta kuuli, että Jeesus oli tulossa, meni hän Häntä vastaan; mutta Maria istui kotona.

Ja Martta sanoi Jeesukselle: "Herra, jos Sinä olisit ollut täällä, niin minun veljeni ei olisi kuollut.

Mutta nytkin minä tiedän, että Jumala antaa Sinulle kaiken, mitä Sinä Jumalalta anot."

Jeesus sanoi hänelle: "Sinun veljesi on nouseva ylös".

Martta sanoi Hänelle: "Minä tiedän hänen nousevan ylösnousemuksessa, viimeisenä päivänä".

Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo Minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo Minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?" Joh.11:9-15,20-26

"Muistakaa sentähden, että te ennen, te lihanne puolesta pakanat, jotka olette saaneet ympärileikkaamattomien nimen niiltä, joita, lihaan käsillä tehdyn ympärileikkauksen mukaisesti, sanotaan ympärileikatuiksi - että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, olitte vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraat lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa; mutta nyt, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa,

olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä." Ef.2:11-13

"Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä Hänen kanssaan." 4:14

Sillä viittaa edelliseen jakeeseen ja nyt selviää, miksi uskovien ei tarvitse murehtia poisnukkuneita veljiään ja sisariaan. Herran Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus on myös historiallinen tositapahtuma ja kaikkien Herraan uskovien tulevaisuuden, toivon vakuutena. Uskovan usko ja toivo perustuvat Herran Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen.

Jos kerran seurakunnan eli ruumiin Pää on ylösnoussut, niin eikö ole luonnollista, että Hänen ruumiskin, eli seurakuntakin tullaan herättämään Hänen tulemuksessaan kuolleista.

Sana jos ei merkitse tässä asiayhteydessä pienintäkään epävarmuutta tai epäilyä, vaan apostoli vetoaa uskon varmuuteen siitä, että Herra Jeesus on kuoleman Voittaja ja Herra.

Jeesuksen kautta - elämän ylösnousemukseen osallisuus perustuu ja on mahdollista vain Jeesuksen sovitustyön ansiosta.

"Mutta mitä se sanoo? "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämässäsi"; se on se uskon Sana, jota me saarnaamme.

Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämässäsi, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka Häneen uskoo, joudu häpeään".

Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä; sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka Häntä avuksi huutavat.

Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi Herran Nimeä, pelastuu." Room.10:8-13

"Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista.

Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta.

Sillä niinkuin kaikki kuolevat Adamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat Hänen tulemuksessaan; Mutta tämän minä sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta.

Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa; sillä pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutamme." 1.Kor.15:20-23,50-52

"Sillä sen me sanomme teille Herran Sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemuksen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet." 4:15

Herran Sanana - Apostoli Paavali on saanut ilmestyksen Herralta, kuten monet Vanhan Testamentin profeetat tästä tärkeästä asiasta, evankeliumin ohella. Tämä osoittaa myös Paavalin odottaneen Herran tulemusta yhdessä tessalnikalaisten kanssa; "ja odottamaan taivaista Hänen Poikaansa, jonka Hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta." 1:10

Myös apostoli korostaa tässä sitä, ettei uskovilla ole mitään syytä olla huolissaan niistä, jotka ovat kuolleet eli poisnukkuneet Herrassa. "Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä Voimallaan, jolla Hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi." Fil.3:20-21

"Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuullessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin;" 4:16

Käskyhuuto on sana, joka esiintyy Uudessa Testamentissa ainoastaan tässä. Sen pohjana on teonsana "keleno" sotilastermi, joka tarkoittaa määrätä, komentaa. Ne, jotka ovat kuolleet Kristuksessa, pääsevät ensimmäisenä ensimmäiseen ylösnousemukseen, ja joka tapahtuu ylöstempauksessa samalla tavalla kuin Hänen tullessaan elossa olevat pyhät. Silloin Herra Jeesus tulee itse noutamaan heidät, kaikki uskovat, Herran omat.

"Sillä niinkuin salama leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus.

Missä raato (ruumis) on, sinne kotkat kokoontuvat.

Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät.

Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella Voimalla ja kirkkaudella.

Ja Hän lähettää enkelinsä suuren pasuunan pauhatessa, ja he kokoavat Hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin." Matt.24:27-31

Ne, jotka - ei siis kaikki, vaan ainoastaan Herran omat, joita tämä lupaus koskee.

"mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy." Jes.40:31 Raamattu 1933/1938

"mutta kaikki, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman"

Jes.40:31 Raamattu 1992

Hän kutsuu omat lampaansa nimeltä eli kutsun ensimmäiseen ylösnousemukseen. Ne, jotka eivät kuule rakkauden totuuden ääntä täällä ajallisessa elämässä, kuinka he voisivat kuulla Herran kutsun elämän ylösnousemukseen.

Raamattu 1922 on kääntänyt asian vilpillisesti, niin että se on jättänyt pois hyvin tärkeän sanan "ne" ja antanut yleisesti ymmärtää, että olemmehan me kaikki Jumalan lapsia.

"Totisesti, totisesti Minä sanon teille: aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat ne saavat elää.

Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessään, niin Hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että myös Hänellä on elämä itsessään.

Ja Hän on antanut Hänelle vallan tuomita, koska Hän on Ihmisen Poika. Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat Hänen äänensä ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat paha tehneet, tuomion ylösnousemukseen." Joh.5:25-29

"sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa." 4:17

Ensimmäisessä ylösnousemuksessa, ylöstempauksessa ruumiimme lunastetaan ja me kaikki Herran omat muutamme Hänen kuvansa kaltaiseksi ja tapahtuu jälleen näkeminen, tapaaminen. Elossa olevien muuttuminen tapahtuu välittömästi, silmänräpäyksessä, yht`äkkiä, kuolleitten herättämisen jälkeen.

"Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa; sillä pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutamme." 1.Kor.15:51-52

Tässä apostoli puhuu ensimmäisestä ylösnousemuksesta, jolloin ruumiskin tulee lunastetuksi. Tässä Raamatun paikassa kreikankielinen sana "en atomo" tarkoittaa vapaasti käännettynä ajanrahdussa. Tämä on nykyisin pienin jakamaton ajanosa ns. atomisekunti käsite, jota jotkut yrittävät jopa vieläkin jakaa pienempään osaan.

Itse kuitenkin tulkitsen tämän siten, että se pitää sisällään kaksi tulkintaa: 1) Tarkoittaen atomikautta ja 2) juuri tätä pienintä jakamatonta aika määrettä. Toisin sanoen ymmärrän tämän niin, että Herra Jeesus tulee takaisin atomiaikakaudella ja ruumiin muuttuminen tulee tapahtumaan atomisekunnissa - yhtäkkiä, silmänräpäyksessä.

Yläilma - on oikeastaan saatanan aluetta toinen taivas, josta paholainen jo heitetty silloin ulos maan päälle, koska hänellä ei ole mitään osaa ylösnousemustapahtumaan.

Apostoli korostaa, että Kristuksessa kuolleet ja Hänessä elävät ovat tässä tapahtumassa yhdessä. Kaikkien pyhien ylösnouseminen ja ylöstempaaminen muodostavat apostolin lohdutuspuheen mahtavan huipentuman. Hänenkin suuri toivonsa oli olla Kristuksen luona. Tässä näkyy selvääkin selvemmin, miten perusteellisesti Herra Jeesus on pimeyden ruhtinaan voittanut.

"Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa Minuun.

Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko Minä teille, että Minä menen valmistamaan teille sijaa?

Ja vaikka Minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen Minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä Minä olen.

Ja mihin Minä menen - tien sinne te tiedätte."

Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme tiedä, mihin Sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?"

Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin Minun kauttani." Joh.14:1-6

"Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla." 4:18

Apostoli tahtoo uskovien vahvistuvan ja lohduttavan toisiaan näillä tulevaisuuden näkymillä ja Herran Sanalla. Kuolema ei katkaise meidän suhdettamme Herraan Jeesukseen: "Ja katso, Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti." Matt.28:18 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Hengellinen laulu nro 606 san. Jim Hill, 1930-

1. Päivä on tuleva, Herran päivä valtava.
Taivas ei pilveen käy, eikä kyyneleitä näy.
Silloin rauha ikuinen alkaa luona Jeesuksen.
Päivä tuo ihana on tuleva.
Päivä tuo valtava, kun saan Herran kohdata.
Silloin katson kasvoihin tuon kalliin Mestarin.
Ja Hän tarttuu käteen mun ja levon antaa siunatun.
Päivä tuo ihana on tuleva.

2. Siellä ei surua eikä kuormaa kanneta.
Sairaus poissa on sekä muistot tappion.
Pääsen luokse Herrani, joka kuoli eestäni.
Päivä tuo ihana on tuleva.
Päivä tuo valtava, kun saan Herran kohdata.
Silloin katson kasvoihin tuon kalliin Mestarin.
Ja Hän tarttuu käteen mun ja levon antaa siunatun.
Päivä tuo ihana on tuleva.

3. Tahdothan sinäkin tulla taivaan kotihin?
Anna siis syömmesi täysin Jeesuksellesi.
Jos vain Herraan uskomme, taivaan maassa kohtaamme.
Päivä tuo ihana on tuleva.
Päivä tuo valtava, kun saan Herran kohdata.
Silloin katson kasvoihin tuon kalliin Mestarin.
Ja Hän tarttuu käteen mun ja levon antaa siunatun.
Päivä tuo ihana on tuleva.

APOSTOLI PAAVALIN 1. KIRJE TESSALONIKALAISILLE; luku 5

Kehotus valvomiseen - Herran päivä tulee niin kuin varas yöllä; 5:1-11
 Käytännön ohjeita ja neuvoja: 5:12-22
 Loppusanat ja apostolinen Herran siunaus; 5:23-28

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Mutta aikakausista ja määrähetkistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa; sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee niinkuin varas yöllä.

Kun he sanovat: "Nyt on rauha, ei hätää mitään", silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, niinkuin synnytyskipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon.

Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niinkuin varas; sillä kaikki te olette valkeuden lapsia ja päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia.

Älkäämme siis nukkuko niinkuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit. Sillä ne, jotka nukkuvat, ne yöllä nukkuvat, ja jotka juovat itsensä juovuksiin, ne yöllä juovuksissa ovat.

Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämme pelastuksen toivo. Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä Hänen kanssaan. Sentähden kehoittakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niinkuin teettekin." 5:1-11

Kehotus valvomiseen - Herran päivä tulee niin kuin varas yöllä; 5:1-11

"Mutta aikakausista ja määrähetkistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa;" 5:1

Tässä apostolin kehoitus valvomiseen liittyy edellisen luvun loppuun, jossa on suuri lohdutuksen Sana uskoville Herramme pikaisesta tulemukselta ja Herrassa kuolleitten ylösnousemukselta.

~ ajoista ja hetkistä

Jeesus itsekin käytti samaa sanontaa aikoja ja hetkiä, jotka ovat Jumalan asettamat ajat ja tarkoittaa useasta osasta koostuvaa ajanjaksoa, kun taas määrähetki merkitsee sitä ajankohtaa, jolloin tämä puheena oleva asia tapahtuu.

Aikakausi, aika (kronos) - voi merkitä lyhyttä aikaa tai pitkää ajanjaksoa. Se voi merkitä myös erilaisia toisiaan seuraavia aikoja ja aikakausia. Aikojen täyttyminen ilmaistaan tällä samalla kreikankielen sanalla, kronos.

Kun esimerkiksi Ilm.10:6 puhutaan, että aikaa ei enää ole, tämä ei voi merkitä, että aika lakkaisi olemasta. Raamatussa ikuisuus on ajan loppumattomuutta. Ja tässä Ilmestyskirjan paikassa sen tarkoittaa, että Jumalan valtakunnan tuloa ei voi enää lykätä, vaan Hän ottaa maan laillisen hallinnan ja Jumalan tuomiot kohtaavat maata.

"Niin he ollessansa koolla kysyivät Häneltä sanoen: "Herra, tälläkö ajalla Sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?"

Hän sanoi heille: "Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut," Apt.1:6-7 Raamattu 1913

"Ja enkeli, jonka minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti ja vannoi Hänen kauttansa, joka elää aina ja iankaikkisesti, Hänen, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on, ettei enää ole oleva aikaa, vaan että niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasuunaan, Jumalan salaisuus käy täytäntöön sen hyvän sanoman mukaan, jonka Hän on ilmoittanut palvelijoillensa profeetoille." Ilm.10:5-7

"sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee niinkuin varas yöllä." 5:2

Herramme ei saavu varkaana, vaan tulee niin kuin varas ja se kuvaa tulemisen äkillisyyttä, odottamattomuutta, johon kaikki ihmiset eivät ole valmistautuneet ja Jumalan tuomio yllättää heidät.

Nooan aikainen sukupolvi hukkasi etsikkoaikansa, joka oli noin 110 vuotta eli 1/7 osa silloisten ihmisten eliniästä, eivätkä he uskoneet vanhurskaan Nooan saarnaa, vaan paatuivat ja olivat valmistautumattomia Jumalan tuomioon ja niin veden paisumus yllätti heidät, vaikka Jumala oli varannut arkin pelastukseksi.

Seurakunnan Herra varoittaa Sardeen seurakuntaa ja kehottaa valvomaan ja valmistautumaan tuomioihin. Sardeen seurakunta kuvaa myös aikamme luopio protestanttikristillisyyttä, jossa on kolmenlaisia ihmisiä; niitä, jotka ovat arvollisia käyskentelemään Herramme seurassa sekä niitä, jotka ovat kuolemaisillaan ja joita tuli vahvistaa että kuolleita, joilla ei ollut laisinkaan Jumalan elämää. Ja siksi on hyvin tärkeää kuulla, mitä Herramme sanoo ja ottaa siitä vaari nyt eli oikeaan aikaan ja valvoa! Nooan aikainen sukupolvi ei tuntenut etsikkoaikaansa, vaan hukkasi sen, samoin ei Jerusalemaan tuntenut etsikkoaikaansa eli 70 vuosiviikkoon, kun Herramme oli täällä maan päällä ja Ilmestyskirjan mukaan maailmakin tulee kadottamaan etsikkoaikaansa ennen Herramme pikaista paluuta takaisin.

"Ja niinkuin kävi Nooan päivinä, niin käy myöskin Ihmisen Pojan päivinä: he söivät, joivat, naivat ja menivät miehelle, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin; ja vedenpaisumus tuli ja hukutti heidät kaikki. Niin myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat, mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja se hukutti heidät kaikki, samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy." Luuk.17:26-30

"Kun he sanovat: "Nyt on rauha, ei hätää mitään", silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, niinkuin synnytyskipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon." 5:3

Tapahtuman äkillisyyttä ja odottamattomuutta korostetaan edelleen niiden ihmisten näkökannalta, jotka eivät ole valmistautuneita ja ole valmiita. Kun he sanovat: "Nyt on rauha, ei mitään hätää!" Tämä tarkoittaa yleistä otaksumaa, valvomattomuutta, joka muodostaa jyrkän vastakohtan valvoviin uskoviin nähden - "mutta te, veljet, ette ole pimeydessä".

Vertaaminen raskaana olevaan naiseen ja hänen synnytyskipuihinsa kuvaa, miten väistämättömästi tuho kohtaa niitä, jotka eivät ole valmiina. Heillä ei ole mitään pakomahdollisuutta.

"Näin sanoo Herra Sebaot: Israelin jäännöksestä pidetään jälkikorjuu niinkuin viinipuusta; ojenna kätesi köynnöksiä kohti niinkuin

viininkorjaaja.

Kenelle Minä puhuisin, ketä varoittaisin, että he kuulisivat?

Katso, heidän korvansa ovat ympärileikkaamattomat, eivät he voi kuunnella.

Katso, Herran Sana on tullut heille pilkaksi, ei se heille kelpaa.

Minä olen täynnä Herran vihaa, en jaksa sitä pidättää; vuodata se lapsukaisiin kadulla, niin myös nuorukaisparveen. Sillä niin mies kuin vaimokin vangitaan, niin vanhus kuin ikäloppu.

Heidän talonsa joutuvat vieraille, niin myös pellot ja vaimot; sillä Minä ojennan käteni maan asukkaita vastaan, sanoo Herra.

Sillä kaikki, niin pienet kuin suuretkin, pyytävät väärää voittoa, kaikki, niin profeetat kuin papitkin, harjoittavat petosta.

He parantavat Minun kansani vamman kepeästi, sanoen: "Rauha, rauha!", vaikka ei rauhaa ole.

He joutuvat häpeään, sillä he ovat tehneet kauhistuksia; mutta heillä ei ole hävyntuntoa, he eivät osaa hävetä. Sentähden he kaatuvat kaatuvien joukkoon, sortuvat, kun Minä heitä rankaisen, sanoo Herra." Jer.6:9-15

"Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niinkuin varas;" 5:4

Kaikki Herraan uskovat, Hänen omansa eivät ole pimeydessä. Se merkitsee paljon enemmän kuin vain sitä, että he eivät ole tietämättömiä tai sokeita. Maailman voima on sen pimeydessä. Epäusko on sokeutta, pimeyttä. Pimeys kuvaa tässä myös sitä olotilaa, jossa uskovat olivat olleet ennen valon lapsiksi tulemista.

Kristus on vapauttanut uskovat pimeyden vallasta ja Hän on maailman valkeus. Kristus, Jumalan Sana on jokaiselle uskovalle elämän valkeus. Valkeudessa eli rakkauden totuudessa elävä uskova on aina valmis, eikä joudu tulevien tapahtumien yllättämäksi.

"Älköön kukaan pettäkö teitä tyhjillä puheilla, sillä semmoisten tähden kohtaa Jumalan viha tottelemattomuuden lapsia; älkää siis olko niihin osallisia heidän kanssaan.

Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina - sillä kaikkalainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä - ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle; älköönkä teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan päinvastoin nuhdelkaakin niistä.

Sillä häpeällistä on jo sanoakin, mitä he salassa tekevät; mutta tämä kaikki tulee ilmi, kun valkeus sen paljastaa, sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valkeutta.

Sentähden sanotaan: "Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!" Ef.5:6-14

"sillä kaikki te olette valkeuden lapsia ja päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia." 5:5

Päivän lapset tarkoittavat samaa kuin valkeuden lapset, ja koska he kuuluvat Kristukselle, he ovat päivän lapsia.

Pimeydessä oleminen tarkoittaa, että on sen ympäröimä ja sen avuttomana uhrina vailla todellista valoa, Herraa Jeesusta Kristusta.

Päivän lapsina kuvaa ja tarkoittaa, että uskova vaeltaa totuudessa ja on saanut päivän ja valon ominaisuuksia. Mistään välimaastosta, hämärästä alueesta tässä ei puhuta mitään.

Olemme joko valkeudessa tai pimeydessä, valkeuden lapsia tai pimeyden lapsia.

Kaikki, jotka on liitetty Kristukseen ja ovat Jumalan perheväkeä ja ovat valoja. Päivän valo on jo syttynyt heidän sydämissään ja he kuuluvat ikuisen valkeuden valtakuntaan.

”Ja tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme.

Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sentähden pois pimeyden teot, ja pukeutukaamme valkeuden varuksiin.

Vaeltakaamme säädyllyisesti, niin kuin päivällä, ei mässäyksissä ja juomingeissa, ei haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa, vaan pukekaa päällemme Herra Jeesus Kristus, älkääkä niin pitkö lihastanne huolta, että himot heräävät.” Room.13:11-14

”Älkäämme siis nukkuko niinkuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit.” 5:6

Nukkuminen tarkoittaa, että ihminen elää niin kuin tilinteon päivää ei tulisi koskaan eli hän nukkuu synnin sikeää yöunta.

Apostoli kehottaa kaikkia uskovia olemaan sekä hengellisesti että moraalisesti valmiina ja valppaina. Kukaan ei tiedä sitä päivää, eikä hetkeä, milloin Herra Jeesus saapuu takaisin, paitsi Taivaallinen Isä. Sen tähden valvomisen on aivan välttämätöntä.

Mitä tarkoittaa valvomisen?

Mitä tarkoittaa valvomisen? Meillä tulee olla menorassamme eli lamppuissamme Getsemanessa hankittua Öljyä, jota saatiin pusertamalla öljypuun marjoista ja sitä tuli olla astiassa (kuvaa ihmistä) ja lamppuissa.

Getsemane tarkoittaa suomeksi öljymarjapuristamo ja mekin olemme omassa Getsemanessamme, jossa juuri tuotetaan kallisarvoista Öljyä.

Lampussa oli 7 sakaraa, jotka kuvasivat eri asioita, kuten Karitsa, joka on lamppu ja kun otamme Hänet vastaan, niin tämä lamppu syttyy ja jos se sammuu, niin meidän tulee tehdä parannus, synnit tunnustaen ja hyljäten ja niin se palaa jälleen.

Jumalan Sana olkoon jalkamme lamppu ja se kertoo, että meidän tulee ottaa vaari Jumalan Sanasta, eikä isien perinnäissäännöistä.

Kolmanneksi meidän tulee ottaa vaari Jumalan käskyistä, kuten viisas Salomo opettaa: ”Sillä käsky on lamppu ja opetus on valo ja kurittava nuhde on elämän tie.” Snl.6:23

Apostoli Pietari opettaa kirjeessään, että meidän tulee ottaa vaari profeetallisesta Sanasta, ja että Israel on myös lamppu ja se kertoo, että meidän tulee taistella Israelin rinnalla, koska olemme oksastettuja jaloon Israel öljypuuhun. 2.Piet.1:19

Elia oli aikansa palava ja loistava lamppu ja se kertoo, että meilläkin tulisi olla ennalleen asettamisen lamppu, toimiessamme koko Jumalan Israelin ennalleen asettamisen hyväksi. Joh.1:15-27

Lopuksi viisas Salomo opettaa, kuinka ihmisen henki on Herran lamppu ja se tutkistelee sydämen kammiot kaikki ja se kertoo, että meidän tulee olla niin lähellä Herraa, että kuulemme, mitä Henki seurakunnille sanoo. Öljy tuli olla nelinkertainen rakkauden totuuden öljy, veljessovun öljy, rakkauden kurituksen öljy, sekä Herraa odottavan mielialan öljy.

”Olkoot teidän kupeenne vyötetyt ja lamppunne palamassa; ja olkaa te niiden ihmisten kaltaiset, jotka Herraansa odottavat, milloin Hän palajaa

häistä, että he Hänen tullessaan ja kolkuttaessaan heti avaisivat hänelle.

Autuaat ne palvelijat, jotka heidän Herransa tullessaan tapaa valvomasta! Totisesti Minä sanon teille: Hän vyöttäytyy ja asettaa heidät aterioimaan ja menee ja palvelee heitä. Ja jos Hän tulee toisella yövartiolla tai kolmannella ja havaitsee heidän näin tekevän, niin autuaat ovat ne palvelijat.

Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän ei sallisi taloonsa murtauduttavan.

Niin olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee." Luuk.12:35-40

Viisaitten neitsyiden Öljy on nelinkertainen rakkauden totuuden Öljy:

1) Pyhän Hengen Öljy; (Sak.4),

2) rakkauden kurituksen Öljy; (Ps.141:5),

3) veljessovun rakkauden Öljy; (Ps.133), ja

4) Kristusta odottavan mielialan Öljy; (Kork.v.1.).

Lamppu on Jumalan Sana; (Ps.119:105) ja astia on uskova; (1.Piet.3:7).

"Sinun Sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni."

Ps.119:105

"Lyököön minua vanhurskas: se on rakkautta; kurittakoon hän minua: se on öljyä minun päähäni, siitä minun pääni älköön kieltäytykö." Ps.141:5

"Ihmisen henki on Herran lamppu: se tutkistelee sydämen kammiot kaikki." Snl.27:20

"Sillä ne, jotka nukkuvat, ne yöllä nukkuvat, ja jotka juovat itsensä juovuksiin, ne yöllä juovuksissa ovat." 5:7

Synnin uni ja juopumus liittyvät yöhön. Uni ilmentää tässä hengellistä valinpitämättömyyttä. Juopumusta on sekä alkoholista että suuren porton haureuden viinistä, ja siksi on kehotus paikallaan: Raitistukaa! Ellei ihminen ole raitis, niin hänen tilansa on vieläkin vakavampi. Uneliaisuus, unteluus ja juoppous eivät kuulu valkeuden lapsille. Raittius on välttämätön jokaiselle uskovalle ja se kuuluu uskovan vaellukseen, ja joka soveltuu terveeseen oppiin. Jos olemme humalassa, niin pahat voimat vaikuttavat tahtoomme ja mieleemme ja tämä on kohtalokasta uskovan vaellukselle.

Herran tulemista odottavien päivän lapsien on oltava raittiita, valvovia, tasapainoisia ja maltillisia, etteivät he joudu siveellisten kiusausten tai eksytyksien ja viettelyksien voittamiksi. Olkaamme raittiit!

Valvokaamme!

"Älkää eksykö. "Huono seura hyvät tavat turmelee."

Raitistukaa oikealla tavalla, älkääkä syntiä tehkö; sillä niitä on, joilla ei ole mitään tietoa Jumalasta. Teidän häpeäksenne minä tämän sanon." 1.Kor.15:33-34

"Vyöttäkää sentähden mielenne kupeet ja olkaa raittiit; ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä.

Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi. Sillä kirjoitettu on: "Olkaa pyhät, sillä Minä olen pyhä."

1.Piet.1:13-16

"Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämme pelastuksen toivo." 5:8

Tässä mainitut aseet ovat puolustusaseita, jotka suojaavat meitä yllättäviltä hyökkäyksiltä. Hyökkäysase on Jumalan Sana, Hengen miekka. Uskovan tulee taistella vihollista vastaan ja olla varuillaan. Uskova on Herran sotilas, joka on varustautunut taisteluun. Usko, toivo ja rakkaus muodostavat sielun täydellisen suojarahvarustuksen. Pää ja sydän ovat ruumiin tärkeimmät osat. Niitä suojaavat pelastuksen kypäri ja uskon haarniska.

"Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja Hänen väkevyytensä Voimassa. Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää *paholaisen* kavalat juonet.

Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.

Sentähden ottakaa päällemme Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä.

Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille.

Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan Sana." Ef.6:10-17

"Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta," 5:9

Jos Jumala olisi määrännyt meidät vihaan, Jumalan tuomioon, niin Hän ei olisi valinnut meitä rakkaudessaan, kutsunut armossaan, eikä opettanut meitä. Pelastuksen toivo ei ole mitään toiveajattelua. Jo omistamamme pelastus ja lopullinen pelastuminen Jumalan valtakuntaan ovat molemmat todellisuutta.

"Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä.

Tuskinpa kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan edestä; hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla.

Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.

Paljoa ennemmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut Hänen veressään, pelastumme Hänen kauttansa vihasta.

Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi Hänen kanssaan Hänen Poikansa kuoleman kautta, paljoa ennemmin me pelastumme Hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut; emmekä ainoastaan sovitetut, vaan vieläpä on Jumala meidän kerskauksemme meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme sovituksen saaneet." Room.6:6-11

"joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä Hänen kanssaan." 5:10

Tässä puhutaan fyysisestä elämisestä ja kuolemisenesta. Herra elää, ja siksi mekin saamme elää.

Kristus kuoli puolestamme ja otti kärsiäkseen rangaistuksemme. Ja Hän samalla pelasti meidät tulevasta Jumalan vihasta, tuomiosta synnin tähden.

Herran Jeesuksen sovintotyön perusteella kestämmme mitä hyvänsä tässä maailmassa, jopa kuoleman. Meillä on järkkymätön totuus, että olemme Herran omat, elimme tai kuolimme. Olemme Hänen kanssaan yhtä kuolemassa, jonka Hän kuoli edestämme ja olemme osallisia Hänen voitostaan ylösnousemuksessa, siinä elämässä, joka on voittanut kuoleman.

”Sillä ei kukaan meistä elä itsellensä, eikä kukaan kuole itsellensä. Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sentähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat. Sillä sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että Hän olisi sekä kuolleitten että elävien Herra.

Mutta sinä, minkätähden sinä tuomitset veljeäsi? Taikka sinä toinen, minkätähden sinä halveksit veljeäsi?

Sillä kaikki meidät asetetaan Jumalan tuomioistuimen eteen.” Room.14:7-9

”Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; ja Hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan Hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut.” 2.Kor.5:14-15

”Sentähden kehoittakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niinkuin teettekin.” 5:11

Uskovien tulee lohduttaa ja rakentaa toisiaan. Tessalonikan uskovat ahkerovivat ja tekivät apostolin opettamalla tavalla ja rakensivat yhtä Kristuksen jakamatonta ruumista, joka on Hänen mestari luomuksensa.

Käytännön ohjeita ja neuvoja: 5:12-22

”Mutta me pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksenne niille, jotka tekevät työtä teidän keskuudessanne ja ovat teidän johtajanne Herrassa ja neuvovat teitä, sekä pitämään heitä erinomaisen rakkaina heidän työnsä tähden. Eläkää rauhassa keskenänne.

Me kehoitamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, holhotkaa heikkoja, olkaa pitkämieliset kaikkia kohtaan. Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toinen toisellenne ja kaikille.

Olkaa aina iloiset. Rukoilkaa lakkaamatta.

Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.

Henkeä älkää sammuttako, profetoimista älkää halveksuko, mutta koetelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on; karttakaa kaikenkaltaista pahaa.”

5:12-22

”Mutta me pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksenne niille, jotka tekevät työtä teidän keskuudessanne ja ovat teidän johtajanne Herrassa ja neuvovat teitä,” 5:12

Johtajilla - tarkoitetaan tässä seurakunnan hengellisiä johtajia - ”joka on johtaja, johtakoon toimellisesti”. Paimenen virka koostuu mm. johtaa ja hallita armolahjasta.

Tehdä työtä - kysymyksessä on Jumalan antama tehtävä, jota tulee tehdä uskollisesti, iloiten ja kaikella halulla, koko sydämestään Herralle.

”Sillä niinkuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä, niin me, vaikka meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta itse kukin olemme toistemme jäseniä; ja meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu;

jos jollakin on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on; jos virka, pitäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, olkoon uskollinen opettamisessaan; jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vakaasta sydäimestä; joka on johtaja, johtakoon toimellisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehköön sen iloiten.”
Room.12:4-8

”Jolle Sanaa opetetaan, se jakakoon kaikkea hyvää opettajallensa.”
Gal.6:6

”Ottakaa siis hänet vastaan Herrassa kaikella ilolla, ja pitäkää semmoisia kunniaa; sillä Kristuksen työn tähden hän joutui aivan kuoleman partaalle, kun pani henkensä alttiiksi tehdäkseen minulle sen palveluksen, mitä te ette voineet tehdä.” Fil.2:29-30

”Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan Sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa.

Olkaa kuuliaisat johtajillenne ja tottelevaiset, sillä he valvovat teidän sielujanne niinkuin ne, joiden on tehtävä tili, että he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokailten; sillä se ei ole teille hyödyllistä.”
Hebr.13:7,17

”sekä pitämään heitä erinomaisen rakkaina heidän työnsä tähden.
Eläkää rauhassa keskenänne.” 5:13

Uskovien tulee kohdella johtajiaan hyvin erityisesti heidän työnsä vuoksi, ja jota he tekevät seurakunnan hyväksi ja Jumalan kunniaksi. Ei riitä, että uskovat elävät rauhassa johtajiensa kanssa, vaan heidän tulee elää rauhassa kaikkien kanssa. Jumala on rauhan ja järjestyksen Jumala ja uskovat ovat rauhan lapsia.

”Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.” Room.12:18

”Me kehoitamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, holhotkaa heikkoja, olkaa pitkämieliset kaikkia kohtaan.”
5:14 ~ neuvokaa - nuhdelkaa

Kurittomat vaeltavat säännöistä ja Herran käskyistä piittaamattomina ja ovat omavaltaisia.

Alakuloiset - heitä täytyy rohkaista riippumatta siitä, mistä heidän masentuneisuutensa johtuu. Herra itse tukee heikkoja ja heitä tulee auttaa.

Kaikkia kohtaan tulee olla pitkämielinen, joka on yksi kahdestatoista hengen hedelmästä. Tämä ei koske vain heikkoja ja avuttomia, vaan myös vastenmielisiä, vihollisia ja vainoojia.

”Jumalattoman vangitsevat hänen rikoksensa, ja hän tarttuu oman syntinsä pauloihin.

Kurittomuutensa hän kuolee ja suistuu harhaan suuressa hulluudessaan.”
Snl.5:22-23

”Heikkouskoista hoivatkaa, alkamatta väittelemään mielipiteistä.

Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia.

Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö; ja joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on ottanut hänet hoivaansa.”

Room.14:1-3

”Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi.

Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaaksensa, että hän rakentuisi.

Sillä ei Kristuskaan elänyt itsellensä mieliksi, vaan niinkuin kirjoitettu on: "Niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet minuun." Room.15:1-3

"Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen." Gal.6:1

"Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toinen toisellenne ja kaikille." 5:15

Maailmassa, jossa viha ja kosto vallitsevat ja vainojen keskellä on kosto luonnollista ja on vaara joutua kiusaukseen ja alkaa itse kostotoimenpiteisiin, mutta se ei kuulu Jumalan lapsille, seurakuntaan.

"Älä kosta äläkä pidä vihaa kansasi lapsia vastaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi. Minä olen Herra." 3.Moos.19:18

"Mutta teille, jotka kuulette, Minä sanon: rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parjaavat." Luuk.6:27-28

"Joka hyvän pahalla palkitsee, sen kodista ei onnettomuus väisty."

Snl.17:13

"Älä sano: "Minä koston pahan"; odota Herraa, Hän auttaa sinua."

Snl.20:22

"Älä ole syyttä todistajana lähimmäistäsi vastaan, vai petätkö sinä huulillasi?

Älä sano: "Niinkuin hän teki minulle, niin teen minä hänelle, minä koston miehelle hänen tekojensa mukaan." Snl.24:28-29

"Olkaa aina iloiset." 5:16

"Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävätkä." Room.12:12

Jumalan valtakunta on rakkautta, iloa ja rauhaa Pyhässä Hengessä. Pelastetulla Jumalan lapsella on paljon aihetta kiittää Taivaallista Isää Herran Jeesuksen Nimessä.

"Iloitkaa Herrassa ja riemuitkaa, te vanhurskaat, ja veisatkaa ilovirsiä, kaikki te oikeamieliset." Ps.32:11

"Rukoilkaa lakkaamatta." 5:17

Rukous on enemmän kuin vain anomuslistan esittämistä Jumalalle.

Rukoileminen tarkoittaa, että myös kuuntelemme, mitä Hänellä on meille sanottavaa. Se on molemminpuolista viestintää ja jatkuvassa riippuvuussuhteessa elämistä Jumalan armosta ja armossa. Se on sydämen yhtyminen Jumalan puoleen ja Hänen hyvään tahtoonsa. Rukous on hengittämistä.

"Tietäkää: ihmeellinen on Herra hurskastansa kohtaan, Herra kuulee, kun minä Häntä huudan.

Vaviskaa, älkääkä syntiä tehkö. Puhukaa sydämissänne vuoteillanne ja olkaa hiljaa. Sela.

Uhratkaa vanhurskauden uhreja ja luottakaa Herraan." Ps.4:4-6

"Sillä Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja Hänen korvansa heidän rukouksiansa, mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan."

1.Piet.3:12

"Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa." 5:18

~ Kiittäkää joka tilassa - Kiittäkää kaikesta

Jumala odottaa lapsiltaan kiitosta kaikissa tilanteissa. Kaikki vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat. Kiittäminen on rukouksen ja ilon avain. Sydän, joka on täynnä iloa ja kiitollisuutta Herran armosta, rakkaudesta ja hyvyydestä, on aivan luonnollista myös kiittää Jumalaa kaikesta.

"Älkääkä juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täyttykää Hengellä, puhuen keskenänne Psalmeilla ja kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten ja laulaen sydämessänne Herralle, kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Ja olkaa toinen toisellenne alamaiset Kristuksen pelossa." Ef.5:18-21

"Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa." Fil.4:6-7

"Henkeä älkää sammuttako, profetoimista älkää halveksuko," 5:19-20 Raamatussa verrataan usein Pyhää Henkeä Tuleen ja on väärin tukahduttaa Tuli, hengellisten lahjojen ilmenemismuotoja. Meidän tulee pitää Hengen tuli palavana sydämissämme ja uskovien yhteydessä, seurakunnassa. Profetoiminen on Jumalan yliluonnollista ilmoitusta Hänen omilleen, seurakunnalle. Profetoiminen profetian lahjan kautta ei ole ennustamista, vaan se on rajattu; rakennukseksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi. Tätäkin lahjaa tulee pitää kunniaissa ja profetoiva ei rakenna maailmaa, vaan seurakuntaa.

"Noudattakaa rakkautta ja pyrkikää saamaan hengellisiä lahjoja, mutta varsinkin profetoimisen lahjaa.

Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle; ei häntä näet kukaan ymmärrä, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä.

Mutta profetoiva puhuu ihmisille rakennukseksi ja kehoitukseksi ja lohdutukseksi.

Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa. Kielet eivät siis ole merkiksi uskoville, vaan niille, jotka eivät usko; mutta profetoiminen ei ole merkiksi uskottomille, vaan uskoville.

Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki siellä puhuisivat kielillä ja sinne tulisi opetuksesta tai uskosta osattomia, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne?

Mutta jos kaikki profetoisivat ja joku uskosta tai opetuksesta osaton tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja kaikki langettaisivat hänestä tuomion, hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen langeten rukoilisi Jumalaa ja julistaisi, että Jumala totisesti on teissä.

Sentähden, veljeni, harrastakaa profetoimista älkääkä estäkö kielillä puhumasta.

Mutta kaikki tapahtukoon säädyllisesti ja järjestyksessä."

1.Kor.14:1-4,22-25,39-30 Luther 1540

"Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on rakentavaista ja tarpeellista ja on mieluista niille, jotka kuulevat.

Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille

annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka." Ef.4:29-30

"mutta koetelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on; karttakaa kaikenkaltaista pahaa." 5:21-22

5:22 ~ karttakaa kaikenlaista pahaa - kaikkea, mikä pahalta näyttää Meidän tulee koetella ja arvostella kaikki hengellisesti ja pitää se, mikä on hyvää, eikä mikä huonoa on!

Apostoli tahtoo sanoa tässä, että me emme saa ottaa kritiikittömästi vastaan mitä tahansa, sittenkään vaikka se näyttäisi hyvinkin hengelliseltä.

Ellei uskova pysy erossa kaikesta pahasta, hän saattaa helposti joutua harhateille, koska synti ja tottelemattomuus eksyttävät ja paaduttaa.

"Olkoon rakkaus vilpiton, kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni. Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne.

Älkää harrastuksessanne olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa Herraa." Room.12:9-11

"Ja sitä minä rukoilen, että teidän rakkautenne tulisi yhä runsaammaksi tiedossa ja kaikessa käsittämisessä, voidaksenne tutkia, mikä paras on, että te Kristuksen päivään saakka olisitte puhtaat ettekä kenellekään loukkaukseksi, täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan, Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi." Fil.1:9-11

"Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.

Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; ja ei yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa." 1.Joh.4:1-3

Loppusanat ja apostolinen Herran siunaus; 5:23-28

"Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.

Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja Hän on sen myös tekevä.

Veljet, rukoilkaa meidän edestämme.

Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suunnolla.

Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte tämän kirjeen kaikille veljille.

Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne. Amen" 5:23-28

"Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen." 5:23

Herra Jeesus on maksanut koko ihmisestä ylen kalliin hinnan, sovintoverensä; henki, sielu ja ruumis. Olemme pyhitetyt eli erotetut Jumalalle, Hänen kirkkautensa kiitokseksi.

Herran Jeesuksen saapuessa takaisin noutamaan kaikkia omiansa, syntiinlankeemuksen tähden alennustilan ruumiissa elävien uskovien ruumis, joka on jo Golgatan keskimmaisella ristillä lunastettu, muutetaan kirkkauden ylösnousemusruumiiksi Hänen luustaan ja lihastaan, kuten Herrammekin ruumis oli ylösnousemuksensa jälkeen.

Silloin ylösnousemusihminen tulee lopullisesti ennalleen asetetuksi ehyeksi Jumalan kuvaksi Kristuksessa Jeesuksessa.

"Mutta hän itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja meidän Herramme Jeesus ohjatkoon meidän tiemme teidän tyköne.

Ja teille Herra antakoon yhä enemmän ja runsaammin rakkautta toisianne kohtaan ja kaikkia kohtaan, niinkuin meilläkin on teitä kohtaan, vahvistaaksensa teidän sydämenne nuhteettomiksi pyhyydessä meidän Jumalamme ja Isämme edessä, meidän Herramme Jeesuksen tulemuksessa, kun Hän tulee kaikkien pyhiensä kanssa." 1.Tess.3:11-13

"Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja Hän on sen myös tekevä." 5:24
Kun ihminen huutaa avuksensa Herran Nimeä, niin hän välittömästi kuuluu Herran omiin ja on Hänen suojeluksessaan ja varjeluksessaan. Jumala on siis varjeleva kaikki uskovat niin, että se, mihin Hän on heidät kutsunut, toteutuu varmasti. Jumalan lupauksia varjeluksesta on Raamatussa niin paljon, että jokainen Jumalan Sanan perustukselle rakentava uskova voi tuntea olonsa täysin turvallisiksi. Apostolin oma henkilökohtainen kokemus todisti myös tämän todeksi - Jumala on uskollinen! Hän on äärettömän uskollinen kaikessa ja on aina kaiken luottamuksen arvoinen.

"Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, Hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava.

Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen." 1.Piet.5:10-11

"Veljet, rukoilkaa meidän edestämme." 5:25

Apostoli tunsii tarvitsevansa seurakunnan esirukouksia. Apostolin virastaan ja monista lahjoistaan huolimatta hänkin tiesi olevansa kokonaan Jumalan mahdollisuuksien varassa. Esirukousten välityksellä hän koki myös yhteyttä heidän kanssaan Kristuksessa, kun he olivat erossa toisistaan.

Kaikki uskovat tarvitsevat esirukousta puolestaan ja ennen kaikkea meillä on suuri Esirukoilija, joka rukoilee lakkaamatta puolestamme Taivaallisen Isän oikealla puolella.

"Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suunannolla." 5:26

Alkuseurakunnissa suunanto, pyhä suudelma oli eräs uskovien merkki molemminpuolisesta kunnioituksesta ja Jumalan antamasta rakkaudesta. Tervehdysuudelmät olivat yleisiä myös sukulaisten ja läheisten ystävien kesken. Miehet suutelivat miehiä ja naiset naisia. Suudelma annettiin poskelle. Pyhä suudelma oli merkki siitä, että Jumala oli luonut seurakunnan yhdeksi, suureksi Jumalan perheeksi Kristuksessa Jeesuksessa.

"Antakaa suuta Pojalle, ettei Hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä Hänen vihansa syytty äkisti.

Autuaat ovat kaikki, jotka Häneen turvaavat." Ps.2:12

"Se huulille suutelee, joka oikean vastauksen antaa." Snl.24:26

"Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä." Room.16:16

"Kaikki veljet lähettävät teille tervehdysten. Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla." 1.Kor.16:20

"Tervehtikää toisianne rakkauden suunannolla. Rauha teille kaikille, jotka Kristuksessa olette!" 1.Piet.5:14

"Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte tämän kirjeen kaikille veljille." 5:27

Apostoli Paavalin kirje oli osoitettu kaikille seurakunnan jäsenille. Sitä ei ollut tarkoitettu vain muutamille harvoille, ei ainoastaan seurakunnan johtajille, vaan koko joukolle. Apostolin kirje piti lukea kaikille, niin että lukutaidottomat eivät olisi muita huonommassa asemassa, siksi sanotaan: "Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte tämän kirjeen kaikille veljille!"

Raamattu ei kiellä oikeutettua valaa ja vannomista, vaan turhan, valheellisen ja väärän valan eli vannomisen.

"Tervehdys Laodikeassa oleville veljille ja Nymfalle sekä hänen kodissaan kokoontuvalle seurakunnalle.

Ja kun tämä kirje on luettu teille, niin toimittakaa, että se luetaan Laodikeankin seurakunnassa ja että myös te luette Laodikeasta tulevan kirjeen." Kol.4:15-16

"Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne." 5:28
5:28 Kirje tulee päättää - Amen

Tämä apostolin rukous on samalla myös apostolinen Herran siunaus, joka päättää 1. Tessalonikalaiskirjeen. Ja tämä merkitsee, että Herra Jeesus on koko maailman ainoa Vapahtaja, ja että Hänen armonsa kuuluu jokaiselle Jumalan lapselle, ja joka tahtoo vain ottaa sen vastaan lahjana sulasta armosta.

"Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne! Amen"
Ilm.22:21

Joissakin tekstilaitoksissa on vielä loppumaininta: "Ensimmäinen kirje Tessalonikalaisille, kirjoitettu Ateenasta." Biblia

Hengellinen laulu nro 166 (tuntematon)

1. Kohta alkavat autuaat suuren Karitsan häät.
Niihin riemuiten käydä saat, taikka yöhön sä jäät.
Minkä kohtalon saanetkaan, minnekä matkasi käy,
Taivaan häihin vai kuolemaan, toivoa miss` ei näy?

2. Kuulla morsian kohta saa huudon valtavan tään:
Ylkä saapuvi, laittakaa lamput liekehtimään.
Juhlaportti jo aukaistaan kulkea morsiamen.
Yljän luokse hän johdetaan soittoissa enkelten.

3. Mutta tyhmien neitojen kolkko osa on yö.
Liekki loista ei lamppujen; turha sytytystyö!
Ölly lampuista unhottui: kuinka se syttyä vois!
Liian myöhään ken havahtui, häistä hän jääpi pois.

4. Turhaan sitten hän vaikeroi: "Herra, tunnethan mun?"
Huuto tyhjähän ilmaan soi... Kuinka käyvä on sun?
Portti taivahan suljettiin kohta kun alkoivat häät.
Valmiit juhlahan temmattiin! Ystävä, poisko jäät?

5. Mieti, hiljene, päätös tee! Kutsu sulle nyt soi.
Hengen ääni kun vaikenee, silloin tulla et voi.
Kaksi suuntaa on eessä sun: taivas tai synkeä yö.
Teetkö oikean ratkaisun? Valinnan hetki lyö.